

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Rom
2565
3.32

Rom 2565.3.32

**HARVARD COLLEGE
LIBRARY**

From the Bequest of
MARY P. C. NASH
IN MEMORY OF HER HUSBAND
BENNETT HUBBARD NASH
Instructor and Professor of Italian and Spanish
1866-1894

LO RELLOTJE DEL MONTSENY.

SARSUELA FANTASTICA Y D'ESPECTACLE

EN CUATRE ACTES, CATORSE CUADROS Y EN VERS,

ORIGINAL

DE

D. NARCÍS CAMPANY Y D. JOAN MOLAS

Música del Mestre

D. NICOLAU MANENT.

Estrenada ab brillant éxit en lo teatre del **Tivoli** la nit del 24 de
Juriol de l'any 1878.

BARCELONA.

IMPRENTA DE JAUME JEPÚS,

CARRER DE PETRITXOL, N.º 10.

1878.

Complet

LO RELLOTJE DEL MONTSENY.

LO RELLOTJE DEL MONTSENY.

SARSUELA FANTASTICA Y D'ESPECTACLE

EN CUATRE ACTES, CATORSE CUADROS Y EN VERS,

ORIGINAL

DE

D. NARCÍS CAMPANY Y D. JOAN MOLAS

Música del Mestre

D. NICOLAU MANENT.

Estrenada ab brillant éxit en lo teatre del **Tivoli** la nit del 24 de
Juriol de l'any 1878.

1^a ed.

BARCELONA.

IMPRENTA DE JAUME JEPÚS,

CARRER DE PETRITXOL, N.º 10.

1878.

Tom 2565.3.32

✓

Titols de 'ls Cuadros.

1. <i>La nit de San Joan.</i>	8. <i>La fugida.</i>
2. <i>Las Bruzas.</i>	9. <i>Lo consistori.</i>
3. <i>Lo Llunàtich.</i>	10. <i>Lo poder de la Gitana.</i>
4. <i>Lo temple de Saturno.</i>	11. <i>L'hostal de la Badora.</i>
5. <i>Lo Castell.</i>	12. <i>La cova.</i>
6. <i>La font de la Donsella.</i>	13. <i>Lo poder del rellotje.</i>
7. <i>Los desposoris.</i>	14. <i>Apoteosis.</i>

La direcció general de la obra ha

estat á carrech de. . . . . *D. Eduart Vidal Valenciano.*
Part artística, figurins y decorat. . . . . » *Franco, Soler y Rovirosa.*
Director d' orquesta. . . . . » *Enrich Puig Martí.*
Mestre de coros. . . . . » *Eleuteri Avenia.*
Sastreteria y vestuari. . . . . *D.ª Pelegrina Malatesta.*
Atrecista. . . . . *D. Eduart Tarascó.*
Maquinaria . . . . . » *Joseph Miquel.*
Perruquer. . . . . » *Vicens Garcia.*
Cuardarropia. . . . . » *Anton Juliá.*
Calsat. . . . . » *Joan Alabau.*
Pirotécnic y llum Drumont. . . . . » *Anton Esteve (á) Relámpago.*

REPARTIMENT.

ACTORS.	PERSONATJES.
ANGELETA.	Sra. Quintana—María.
LA GITANA.	» Mateu—Pepeta.
L' HORA DEL AMOR.	» Santigosa—Encarnació.
RITA.	» Font—Matilde.
LLUIS.	Sr. Carbonell—Joseph.
LO BARÓ DEL CASCALL.	» Puig—Francisco.
MATEU, alcalde.	» Colomé—Conrat.
BALDIRI, criat del Baró.	» Gimenez —Miguel.
LO LLUNÁTICH.	» Gimenez—Joseph.
SATURNO.	» Montagut—Pere.
AGUTSIL.	» Borrell.
HOSTALER.	» Castells.
UN ESTUDIANT.	» Santfeliu.
SOLDAT 1. ^{er}	» Gomez.
SOLDAT 2. ^o	» Salvadó.
UN GUARDABOSCH.	» Santfeliu—J.
NOTARI.	» Alarma—J.
REGIDOR 1. ^{er}	» Gil—Secundino.
REGIDOR 2. ^o	» Freixas.
REGIDOR 3. ^{er}	» Alarma.
SECRETARI.	» N.—N.
NUNCI.	» Santfeliu—T.

Pagesos, Pagesas, Bruxas, Bruxots, Las dotse horas, Guardias, Caballers, Damas, Regidors, Patjes, Estudiants, Criats, Guardaboscós, Músichs, Soldats del Baró, Ninfas, Genis, Olivas, Ratas pinyadas, Esparvers, Osos, Buldochs, Cunills, Gatas, Llebras, Monas, etc., etc.

Época 175... Reinat de Càrlos IV.

L'acció en un poble del Montseny.

NOTA.—Per dreta y esquerra la del públich.

Aquesta obra es propietat dels autors los quals se reservan tots los drets. Lo director del **Arxiu central lirich-dramàtic**, es l'únic encarregat de cobrar los drets de representació.

À D. ROSA BRAGOLAT DE ELÍAS

com à mostra de simpatia y respecte

dedican aquesta sarsuela

sos atents servidors

Q. S. P. B.

Los Autors.

Barcelona 27 Juriol 1878.

et la aplaudida dama jove del teatre
del Bon Retiro Srta. Francisca Valverde; re-
cort de bon aspecte del autor

15 d'agost de 1878. *Joan Mulas*

ACTE PRIMER.

CUADRO PRIMER.

LA NIT DE SANT JOAN.

Plassa d' un poblet situat al peu del Montseny. A la dreta y en primer terme una casa que es la del alcalde, en segon y en alt, un tablado per colocarshi la copla á son degut temps. A la esquerra, en primer terme, un hostel ab la mostra sobre la porta. Al fondo y al mitx la fachada de la casa de la vila, ab una lápida antiga que digui: *Casa del ayuntamiento*. Un parell de graellas encesas que donan claror á la plassa, la cual estará guarnida ab guarnicipias, domassos á las finestras, palmatorias encesas y demés, tot com á senyal de festa. Lluna clara, cel estrellat. Es la vesprada de Sant Joan.

ESCENA PRIMERA.

RITA, LLUIS, BALDIRI, AGUTZIL y coro general de pagesos y pagesas.

Lluis sentat en un cantó molt capficat sens reparar en res de lo que passa. Los coros y demés passejant-se fent la verbena. Los uns portan panderos, altres guitarras, ellas ferrets, etc. Molta animació.

MÚSICA.

Coros.

J' ha arribat de Sant Joan la vigilia
nit falaguera de somnis y amors,
j' ha vingut á sembrarne esperansas
del jovent d' aquet poble en los cors.

Esperem que la bona ventura
la Gitana vindrà á dir aquí,
y si 'm vol la donzella á qui estimo
de 'ls nascuts seré jo 'l mes felis.

En tant s'acosta l'hora
l'hora del ball,
cantemne trovas dolsas .
vinga cantar.
Que no parin las camas
nit de Sant Joan,
que regni l'alegria
que 's un cop l'any.

NOYAS.

Repica 'l tamborino
repica 'l bé,
qué com mes lo repiquis
mes te voldré.

JOVES.

Repica bé ab salero
aquets ferrets,
qué com mes los repiquis
mes te voldré.

TOTS.

No callin los panderos
fent ¡pam! pim! pam! (Tocantlos.)
las grallas que no parin
fent ¡nyá! nyí! nyá! (Fent tot lo que 's diu.)
Y ab los ossets y flautas
fent ¡rech! rich! rech!
un giravolt ab gracia
y aixis quedem.
¡Bé! (Quedan tots en posició.)

LLETRA.

BALDIRI. Molt bé!

AGUTSIL. Vols dir que 'l Baró
quedarà content?

BALDIRI. Ell? Massa!
Ell es rumbós, com pochs n' hi hagi
y cuant vol gastar la plata...
Després demà es lo seu sant
y sent aixis, sobra y basta
per que pagui sol la festa
y se celebri la diada.

AGUTZIL. Bé, vaja! Qué vols que 't digui?
(Ab molt misteri.)

jo hi veig molta cua y llarga.
Aquet Baró á Barcelona
está com lo peix al aigua.
Gasta, lluheix, fá 'l calavera
y diversions no n' hi faltan
y no comprench de cap modo
y ningú la bleda 'm planta
(Acompanyant l'acció.)
que s'estigui aquí al castell
y qu'al cap no 'n porti un altre.

Jo he observat ja fà dias
que volta per qui à la plassa
mes del regular, mirantne
una finestra pintada...

RITA. Voleu di à ca la Angeleta?

AGUTSIL. Jo no ho dich...

RITA. Pero ho senyala.

(A los altres.)

Y voleu dir que qui ell volta
no es la filla del alcalde?

AGUTSIL. No sé res. Los agutsils
tenim las bocas tapiadas.

BALDIRI. Vaja, jo us trauré d' apuros
si 'm prometeu...

AGUTSIL. Home!

RITA. Parla.

BALDIRI. Doncas bueno: aquesta festa
es no mes qu' una pantalla.
Un pretest perque 'l Baró
à una noya tregui à dansa
y quedin avuy promesos.
Tot aixó es una camàndula
per ferse mes ben voler
del poble.

AGUTSIL. Qué la sab llarga!

BALDIRI. D' aixó ni un mot, no fem cosas
que 'm tindrian per xarraire.

AGUTSIL. Lo cas es que hi haurá gresca?

BALDIRI. Si home, gresca y pitansa.

(Senyal de menjar.)

A càrrech séu corra 'l gasto.
Ja veig, guarnida la plassa
y com éll aquí m' ha enviat
sols per veurer com estava,
y per dirvos que al poch rato
vingueu al Castell ab atxas,
pues allí ja vos espera,
la copla del Noy Sargata,
per venir en comitiva
y acompanyarlo à la plassa;
ara qu' he complert l' encàrrech
me 'n torno correns à casa.
Y no tardeu à veni, ¿eh?

AGUTSIL. Hi haurá teca?

BALDIRI. Teca y llantia!

(Senyal de traguejar. Se 'n va corrent.)

ESCENA II.

Dits, menos BALDIRI.

RITA. Agutsil! *(Cridantlo apart.)*

AGUTSIL. Què vols?

RITA. Digueume.

AGUTSIL. Què te 'n Lluís? Què l'encaparra?

Fà molts dias que 'l veig mùstich

s' afluqueix y fà una cara...

Miratel allí assentant *(Senyalant à Lluís.)*

no fent cas de lo que passa...

RITA. Cridéulo, potsé 's distregui.

AGUTSIL. Lluís! *(Tocantlo per la espatlla.)*

LLUIS. ¡Ah! *(Sobresalt.)*

Què voleu?

AGUTSIL. Donchs, y ara?

Què fas aquí? Vina al rotllo.

LLUIS. Deixeume!

AGUTSIL. Què 't passa?

RITA. Parla!

LLUIS. No res, que no estich d' humor.

RITA. Vina ab nosaltres y balla.

LLUIS. Gracias, ja vindré... tinch feyna.

(Anantsen.)

RITA. Què m' esplicas?

AGUTSIL. No 't mous, vaja!

(Deturantlo à pesar seu.)

LLUIS. Per favor vos ho demano. *(Ab serietat.)*

Tinch obligació sagrada

que cumplí, y 'm farà agravi

qui s' oposi à ma demanda.

AGUTSIL. És que 't volem...

Ja m' ho penso.

RITA. Y sentim...

LLUIS. Vos dono gracias.

Mes lo remey que jo busco

vosaltres no podeu dar-me'l.

(Malhaja la meua sort

qu' aixís ma ventura mata.)

Se 'n va trist y ab lo cap baix.)

ESCENA III.

Dits, menos LLUIS.

RITA. Y mirarlo fà condol!

(Seguintlo ab la vista.)

AGUTSIL. Y ningú sab quina causa
pot motivar tal tristesa?
Sent dona tu ho sabrás ¡vaja!

RITA. No sé res... pero sospito...

AGUTAIL. No us deya jo? Bé, parla! (A los altres.)

RITA. Jo sospito, si no m' erro,
qu' estima sense esperansa.

AGUTSIL. Y per çó estaria trist?
(Se senten crits y soroll.)

Què vé à sé aquesta gatzara?

VEUS. Que la diga! Que la diga! (Dintre.)

AGUTSIL. Y què 's aixó?

(Creix lo soroll y tots se dirigeixen al fondo)

VEUS. La Gitana!

ESCENA IV.

Dits, la GITANA y poble.

(Porta en la ma un altra encesa.)

MÚSICA.

COROS. Aquí vé la Gitana
per dirnos la planeta
y la bona ventura
també á tots nos dirá.
Digueu, diguen, Gitana
la sort que á tots espera,
digueu que quant s' acabi
la paga s' us dará.

GITANA. ¡Escolteu!

COROS. ¡Escoltem!

(Formant semicircul á son entorn.)

GITANA. Aquesta nit lo llibre del destino
sas páginas té obertas als mortals
y lo esdevenidor avuy fatidich
terrible ó fataguer se mostrará.
A ma veu acosteuvos los qui vulgan
ovirar los secrets del porvenir
y així sabreu lo qui ventura espera
lo mateix que 'l mortal qu' espera crims.

COROS. Acostemshi y ab molt ordre
allarguemli tots las mans.
Molt silenci, molt cuydado
y escoltem lo que dirá.

(Segons se desprend de 'ls versos s' aniran presentant alguns
del roíllo allargant la mà á la Gitana y retirantse. Lo coro
anirà marcant ab riallas los ditxos de la Gitana.)

GITANA. Vos minyó foreu molt guapo
si no fósseu gandulot.
Vos busqueu quedarne viuda
y com mes aviat millor.
Vos casat sereu un calsas
y aquet cap crexerá molt. (Tocantli.)
A n' aquesta lo seu home
tot sovint li treu la pols. (Acció de pegar,)

Aquet busca una pubilla
que vulga mantenir gos.
Si tu fóssis mes curiosa
trovarias un-senyor.
Tú no mes tens un defecte
que t'agrada mirá 'l sol.
(Acció de traguejar.)
Y de aquí á cent anys vos juro
que sereu ben calvos tots.

GOROS. Y tú qui ets que aixís 'ns parlas
y defectes veus en tots?
GITANA. Qui so jo voleu saberne?
Ara us ho diré ab poch mots.

GITANA. Jo soch la Gitana
que filla bastarda
inspira despreci
per tot ahont vá.
Ma patria es la terra,
ma llar una cova,
y en fi soch l'emblema
de 'ls sèrs degradats.

COROS. Ella es la'Gitana
que filla bastarda
inspira despreci
per tot ahont vá.
Sa patria es la terra,
sa llar una cova,
y 'n fi n' es l'emblema
de 'ls sèrs degradats.

(Al moment d'acabar la música, lo Nunci que ha surtit
poch antes ab l' alcalde de la Casa de la vila, toca la trompe-
ta y tots se quedan á escoltar. Alguns donan cuartos á la
Gitana.)

ESCENA V.

Dits, MATEU y NUNCI.

LLETRA.

RITA. Una crida en aquesta hora?
AGUTSIL. Veyam si podrás callar.
NUNCI. «De part de lo senyó alcalde...
(Fent lo pregó.)
MATEU. Que Dèu conservi molts anys.
(Parlant per ell.)
NUNCI. »Se fá á sabé á tot la poble
»y á los vehins del vehinat,
»qu' aquel home vell qu' habita
»á la ermita que hi ha á dalt
»del Montseny, y pe 'l Llunátich
»se 'l coneix en tot lo plá,
»s' está morint de miseria.
»Qui vulga per caritat

»anà á férli una bona obra
 »en sent mort ja ho trovará.»
 (Toch de trompeta.)
 GITANA. (Es ell... sí!... Tinch esperansal)
 (Ab goig salvatge.)

NUNCI. Ho he dit bé?
 MATEU. No ho has fet mal.
 Ara ves per tot lo poble
 fés la crida y á sopar.
 (Lo Nunci se 'n va seguit de xicots.)

ESCENA VI.

Dits, menos NUNCI.

AGUTSIL. Donchs senyó Alcalde ¿qué passa?
 MATEU. Que 'l Lluñatich se 'ns 'n vá.
 Un pastor qu' aquesta tarde
 hi ha passat ab lo remat,
 l' ha sentit que jemegaba
 hi ha entrat y l' ha vist molt mal,
 m' ha vingut á noticiarho
 y per có l' he fet cridar.
 RITA. Pobre!
 AGUTSIL. Donchs haurem d' anarhi?
 MATEU. Aneulo á socorrer jau!
 GITANA. (No 'm comvé que ningu hi puji!)
 MATEU. Si vehins... la caritat...
 es la caritat... y bueno...
 perquè la... la... (¡Rè endevant!
 Ja no 'm recorda 'l que deya...
 Ah... sí!) Que la caritat...
 Ansia tots... correm... aneuhi
 y 'm direu lo que fá 'l cas!
 RITA. Y vos perquè no hi veniu?
 AGUTSIL. Vos com á Alcalde, al devant.
 MATEU. Com soch tan flach de memoria
 los peus se 'm inflan aviat.
 AGUTSIL. Los peus que hi tenen que veurer
 ab la memoria?
 MATEU. Y tant!
 May he pogut recordarme
 de cuant me van desmamar.
 GITANA. Com que sab qui es lo Lluñatich
 l' Alcalde no hi pujará. (Ab intenció.)
 VEUS. Com!
 MATEU. Jo no sé altre cosa
 sino que cuasi cada any
 feya un *parnóstich* del sol
 sobre la lluna... y 'ls raigs

del *escripsa* y las estrellas
y del fret... canicular...

GITANA. Vos no ignoreu qu' aquest home
es un bruxot.

MATEU. Qui, jo? Cà!
(*La Gitana ab una mirada 'l domina.*)

Potsé ho sé y no 'me 'n recordo
com are no vaig mudat.

GITANA. No veyau sempre 'l misteri
que marcaba 'l seu semblant?
Qui us diu que no siga farsa
lo fingirse avuy malalt,
per fer que sortiu del poble
ja qu' es la nit de S. Joan,
y aixis que las dotze toquin
surtin las bruxas? (*Senyantse.*)

MATEU. ¡Sant March!

AGUTSIL. Jesús, Maria y Joseph! (*Senyantse tots.*)

GITANA. Si credit 'm voleu dar
y escolteu ma profecia
del poble no surtiu pas;
perque aquell que si hi atrevexi
las bruxas se 'l endurán
per los ayres y asseguro
que al poble no hi tornarà.

AGUTSIL. No seré pas jo 'l que hi vaji!

UNS. Ni jo!

ALTRES. Ni jo!

AGUTSIL. Déu me 'n guart!

RITA. Y vos Mateu?

MATEU. Calla dona!

No veus que no sé volar?

GITANA. Penseushi bé y á la vista!

Qui vulgui morir, ja ho sab

(Los tinch espantats de modo

que de segur cap hi vá!) (*Se 'n va.*)

ESCENA VII.

Dits menos la GITANA.

AGUTSIL. Val mes quedarse á fer broma

MATEU. Cualsevulga temps del any.

RITA. Oh, y avuy que 'l Baró paga!

MATEU. Ay, vatural Y es vritat!

(Avuy prometo la noya

y ja no hi pensaba... ¡Cá!)

RITA. Qu' anem al Castell?

VEUS. Anemhil

UN PAGÉS. Ja ho has dit.

RITA.

¡Donçes avant!
(*Se 'n van tots saltant y fent broma.*)
(*Ritornel-lo en la orquesta*)

ESCENA VIII.

MATEU.

No ho dich jo? Ni 'm recordaba
qu' ab lo Baró habem quedat
que al devant de tot lo poble
cuant serem al mitj del ball
me demanará la filla.

No n' hi hà mes... la vritat!

(*Senyala seny.*)

Jo no comprench com d' Alcalde
no me 'n han tret molt temps fà,
perqué 'm passen unas cossas
qu' a ningú no passen may.

L' altre dia... just! dimecres,
me và passá un cas estrany,

Vaig al Agutsil, en Mica

—Vés y digas de ma part
a n' en Lluís que arribi á casa
per que tenim de parlar.—

Vé 'l xicot fent una cara
de prunas agres... Avant—
li vas dir jo:—Séu y escolta.

Al cap som y parlem clars.

Tú fas lo sonso ab ma filla,
sé qué li vas al detrás

y aixó á mí no m' acomoda,
ab aixó he dit prou y en paus.—

Se và enfadar com un home
y 'm và dir:—que si y que ja...

que si jo mes... y éll menos...
y que si era tan ó quant...

—Bé, vaja! Fora romansos
no 'm comvé, ara ja ho sabs.—

—Donchs si ella vol será méva,
la veuré y... —No la veurás.—

—Que si! — Que no! —Dich que callis. —

—Doncas.. jo no vull callar.—

Jo que si? Agafo la vara

—Altot Quedas arrestat!

(*Acompanyant ab l' acció.*)

Y 'l tanco dintre la cuyna
cremat fins al punt de dalt.

Vé l' agutsil al poch rato

y al obrir la cuyna... pa!
 me 'l trovo pelant patatas
 ab la noya al séu devant.
 No vas pensar qu' ella hi era
 quant lo vas tancar cremat
 y 'm van fé uns bunyols ab trampa
 tan dolents y tan amarchs,
 que al reconveni à la noya
 plorosa 'm và contestar
 que 'n lloch de fe 'ls ab farina
 distreta ab éll conversant,
 và fe 'ls bunyols ab magnesia,
 mes tant y tant carregats
 que tot avuy tinch la pàtria
 (Tocantse lo ventre.)
 en estat *excepcional*.

—Qu' haig de fer ara?... Es un fàstich!
 Sempre 'm distrech... Ah, já, já!
 m' haig de posà 'l barret ample
 y aquell mocador tan gran.
 Anem à casa...

Distret se 'n rà al hostal y al esser à la porta retrocedeix.)

Bó! Y ara!
 Veyeu? Me 'n 'nava al hostal!
 Solament per qó voldria
 poguer viure sense cap.
 (Entra en sa casa.)

ESCENA IX.

LLUIS, luego ANGELETA.

(Lluis desde un extrem del fondo ha estat observant à Mateu y al veurerlo entrar en la casa, es quant se adelanta.)

LLUIS. Ja es dinire! Gracias à Dèu!
 Estich sol per fi en la plassa.
 Aquest sofriment es massa...
 Y l' Angeleta no 's véu?
 Jo al Monseny anar deuria...
 Es un vell al fi y al cap...
 Y ella 'm serà fiel?... Qui sab?
 Aquet Baró... Tonteria!

(Queda pensatiu d' esquena à la casa del Alcalde y al altre extrem d' escenari.)

ANGELET. Si 'n Lluiset ara vingués...
(Surtint de sa casa y mirant ab precaució quant à poch repara en Lluis y corrent à ell li parla.)
 Lluiset! (Ay, ay! No contesta!)

LLUIS. Per qui 't vesteixes de festa?
 ANGELET. Per tu.
 LLUIS. Per mi? (*Irònic.*)
 ANGELET. Què tens? (*Ab gran carinyo.*)
 LLUIS. Res. (*Sech.*)
 ANGELET. Sempre així. Digas, qué hi há? (*Trista.*)
 LLUIS. Hi há dos cosas Angeleta
 que 'm tenen l' anima inquieta.
 ANGELET. Dos cosas!
 LLUIS. Parlaré clà.

MÚSICA.

LLUIS. En lo cim de la montanya
 com á fera un vellet mort
 y ningú per por si acosta
 y ningú li don consol.
 Cuant avuy mitja nit signa
 á la hermita jo estaré,
 que qui cor no té de pedra,
 cumploix sempre ab son deber.
 ANGELETA. Veshi Lluís, cumploix ta obra
 exerceix la caritat,
 Es un vell qui t' ho demana
 consol sigas del ancià.
 LLUIS. Angeleta dius qué hi vaji
 per qué avuy tu 'n lo sarau
 gosarás sentne la reyna
 y ab lo Baró ballarás?
 ANGELETA. Jo ab lo Baró! No 'm coneixes?
 Me judicas mal á fè.
 L' amor qu' aquí dintre sento
 no sabs qué 's téu y sols teu? (*Al cor.*)
 LLUIS, Y es vritat?
 ANGELETA. Encare duptas?
 LLUIS. Com éll' es noble y es rich...
 ANGELETA. Lo meu cor no hi há qui 'l compri
 ab tot l' or del Potosí.
 LLUIS. Angeleta, ja respiro!
 Vull amor!
 ANGELETA. Amor y gran!
 LLUIS. Ja no busco mes ventura!
 ANGELETA. Ni jo mes felicitat!
 LLUIS. Si m' estimas
 com t' estimo
 de la terra
 farem cel;
 que 'ls obstacles
 cuants mes sigan
 mes avivan
 l' amor meu.
 al tenirte
 (*Tenintli las mans agafadas.*)
 las mants pretas
 no puch dirte
 que 'm sushuix,
 qu' aquí sento
 ditxa tanta
 qué fins moro
 de plaher. (*Al cor.*)

MELOPEA.

(*Molt carinyo y molt jugat tot.*)

LLUIS. Escolta: m' estimas
com jo 't sé estimar?
ANGELETA. Escolta: t' arrimas
y encara duptar?
LLUIS. May mes Angeleta!
ANGELETA. ¡Donchs fora tristór!
LLUIS. Oh, sí! Res m' inquieta!
ANGELETA. Aixís te vull jo!

MÚSICA.

LLUIS.	JUNTS.	ANGELETA.
Si m' estimas com t' estimo de la terra farem cel, que 'ls obstacles cuants mes siguin mes avivan l' amor meu. Al tenirte las mans pretas no puch dirte que 'm sucseuix; qu' aquí sento ditxa tanta que fins moro de plaher.		Si m' estimas com t' estimo de la terra farem cel; que 'ls obstacles cuants mes sigan mes avivan l' amor meu. Al mirarte com te miro no puch dirte que 'm sucseuix; qu' aquí sento ditxa tanta qué fins moro de plaher.

LLETRA.

ANGELET. T' espero en lo ball.
LLUIS. Vindré.
ANGELET. No farás pas mala cara? (*Sonrient.*)
LLUIS. ¡Ah, burlèta!
MATEU. (*dins.*) ¡Noya!
ANGELET. ¡L pare!
LLUIS. ¿Dins poch rato... Aquí estaré. (*Se 'n vá.*)

ESCENA X.

ANGELETA, luego MATEU.

ANGELET. Cuanta ventura 'l cor gosa
cuant estich prop del meu Lluís!
Y ab cuanta tristesa queda
cuant ell s' allunya de mí!
(*Mateu surt vestit de festa, ab gambeto posat del
revés, barret de gresol molt gran y vara d' alcalde.
Deu presentar un tipo ó fatxa molt estranya.*)

MATEU. Ab aquí parlabas noya? (Sortint.)

ANGELET. Jo?

MATEU. Què 't semblo? Vaig bé aixís?

ANGELET. Hont vos heu ficat las mànegas?

MATEU. Me las han presas... (Buscantlas.)

Jo 't flich!

ANGELET. Y si 'l porteu al revés!

MATEU. Vatua 'l ret del padri!

ANGELET. Acostéuvos. Aixís, home!

M'agrada qu' aneu lluhit.

(Posantli lo gambeto del dret.)

MATEU. Y avuy que surts tu promesa

ab lo Baró, lo mes rich...

ANGELET. Y mes tonto.

MATEU. Aixó no implica!

Si es tonto, bó per marit.

ANGELET. Què volcu que vos enganyi?

¿Que sempre visca finjint

y que després...

MATEU. Mes escolta!

ANGELET. Jo no vull mes que á n' en Lluís.

Vos no m' estimeu! (Fent la mimada.)

MATEU. Y ara!

Que jo no t' estimo, dius?

Y donchs y aquellas faldillas

que 't vas comprar á Hostalrich?

Y l' anell que de Girona

te vas dur per Sant Narcís?

ANGELET. No es aixó!

MATEU. Y donsas, parla!

Perque ja 'm fas perténir.

ANGELET. No vull que 'm compreu faldillas

ni anells, ni gipons bonichs,

jo vull que 'm compreu ventura,

ditxa, alegría...

MATEU. Ji, ji, ji!

(Rient.)

¿Y qué 'n vent l' adroguer Titus

ó 'l sastre...

ANGELET. No, ho ven 'n Lluís.

Sols ell pot ferme ditxosa.

MATEU. Ves, ves! Tórnat en al lit.

Es mes pobre qu' una rata.

ANGELET. Qui ns ho ha dit? En Lluís es rich.

Té un tresor!

MATEU. Qui, ell? Explicat!

Quin es? (Ab gran interés.)

ANGELET. La joventut.

MATEU. ¿Si?

Poscu joventut á l' olla

y us tornaren com un fil. (Sengalant.)

ANGELET. No m' agrada 'l Baró, vaja!

MATEU. Tan guapo!
ANGELET. Tan ximple! (*Escarnintlo.*)
MATEU. Si!
No 't vull negar que no ho 'sigui,
mes sempre es un ximple rich.
A mi m' agrada!
ANGELET. Caseushi!
MATEU. Jo pogués y totseguit.
Ab aquellas arrecadas
que 't vindrian fins aqui... (*Al·coll.*)
Si 'm sembla que ja m' hi trovo!
Cassal que 's un bon partit.
Si 't treu á ballar...
ANGELET. No ho provi!
(*Fent lo que diu.*)
MATEU. Tot fent lo pas de perdiu
y ab los ulls mirant á terra
y fent un posat... aixís...
li dius... que... que... No 'm recorda
lo qu' are 't volia dir.
(*Se sent soroll, música per lo fondo.*)
ANGELET. Qu' es aquet soroll?
(*Mirant al fondo dreta.*)
MATEU. ¡Ell, filla! (*Content.*)
ANGELET. Tant m' estimo.
MATEU. (¡Soch felis!)

ESCENA XI.

Dits, BARO, BALDIRI, AGUTSIL, RITA, patges del BARO
criats, pagesos, pagesas, guardaboscós, homes armats, mú-
sichs, etc.

(*Surten varios joves del poble ab atxas encesas, detrás va lo Sr. Baró montat en un burret molt guarnit, que mena Baldiri: segueixen detrás los guardaboscós y homes armats, la copla tocant detrás, y al último los patges portant safatas ab cocas llargas ensucradas, y empollas, vasos y porrons plens de vi. Mentre la música toca, s' encendrán las palmatorias y demás.*)

MÚSICA.

COROS. Visca 'l mes rich d'aquet terme
visca lo senyor Baró,
que dadivós ab lo poble
paga avuy la diversió.
BARÓ. Vehins moltras gracias (*Montat al mitx.*)
per tot lo que 'm feu:
contents jo y el burro
á tots saludem. (*Saludan tots dos.*)

COROS. Qué prengui las vigílias
y qué per molts anys
celebreu tal diada
sens penas ni afanys. *(Saluda tothom.)*
(Lo Baró baixa del burro.)

BARÓ. Soch rich, soch noble y guapo,
vestit ni un figuri
y 'ls bucles que jo porto
modelo son de fi.
Cuant monto ¡quin salero!
tan tiesso y trap! trip! trap!
(Imitant lo trotar de los caballs.)
y cuant un minuet ballo
ziz! zaz! ziz! zaz! ziz! zaz!
Zaz!
(Fent punts de minuet y quedant en posició.)

COROS. Cuant monta ¡quin salero!
tan tiesso y ¡trap! trip! trap!
y cuant un minuet balla
ziz! zaz! ziz! zaz! ziz! zaz!
Zaz! *(Imitant a lo Baró.)*

BARÓ. Que soch l' Baró escampa
me diuhen y es molt cert,
perqué per tot escampo
lo goig y lo plaher,
Jo volto 'l bastó ab gracia
y faig: Pim-pam!-Pim-pam!
(Fent voltar lo bastonet que porta.)
Y cuando lo floret jugo
Pif-paf! Pif-paf! Pif-paf!
¡Paf!
(Jugant lo floret y quedant en posició.)

COROS. Ell volta 'l bastó ab gracia
y fa: Pim-pam! Pim-pam!
y cuant lo floret juga
Pif-paf! Pif-paf! Pif-paf!
Paf! *(Fent lo mateix que lo Baró.)*

LLETRA.

MATEU. (Quin gendre! Aixó es una ganga!)

ANGELET. (Aixó es un ximple acabat!)

BARÓ. *ap. a Bald.* (Crida viva, cuyta!) Viva!

BALDIRI.

TOTS. Viva!

MATEU. *(A Rita y Agut.)* (Arc parlarà!)

BARÓ. Gracias, pagesos agricols
per l' obsequi colosal
qu' avuy vostra gentilesa
sobre mon cor ha grabat.

MATEU. (Eh, qué tal?)

AGUTSIL. *(Aixó es un sabi!)*

MATEU *(Al pagès.)* (Y que tot s' ho treu del cap!)

BARÓ. És tant lo goig... l' alegria

- ab que 'm trovo... *emocionat*
 que mon sistema sanguineo
 conmogut y á 'ls trenta graus,
 reventa dintrel' abdómen
 buscant mes inmens espay.
 Fins si gosés ploraria... (*Enternintse.*)
- MATEU. No, guardeho per demà.
 BARÓ. *Repetatur*, gracias... plácidas
 Maneu del Baró Cascall.
Dixit.
- VEUS. Viva! (*Aplaudintlo.*)
 MATEU. (*à Agut.*) (Què vos sembla?)
 AGUTZIL. (*à Mat.*) (No l'hi entès, pró m'agradat.)
 BARÓ. Saludo al alcalde!
 MATEU. Gracias!
 (Ara li haig de dar la mà.) (*Encaixan.*)
- BARÓ. Sou lo rellotje y la brújula
 (*Tocantlo per la cspatlla.*)
 del ordre y la santa pau.
 MATEU. May n'he gastat de rellotje.
 BARÓ. No es aixó.
 MATEU. Visqueu molts anys.
 (*Saludantlo.*)
- BARÓ. Y la vostra pubilleta?
 MATEU. Miréusela! (*Presentantla.*)
 BARÓ. Angelical!
 Divina sempre! (*Saludantla.*)
- ANGELET. No 's burli!
 BARÓ. Es un lliri!
 MATEU. May ho ha estat.
 BARÓ. Y quins ullets mes visibles!
 Quins peuhets mes... naturals!
 Y quins cabellets mes:pulcros!
 Y qu'hermosa! No té igual!
 (M'esplico?) (*A Baldiri.*)
- BALDIRI. (Com un gall dindi.)
 RITA. Que no comensem lo ball?
 BARÓ. Que 's comensi.
 (*Los músichs haurán pujat al tablado y las palmariorias estarán totas encesas.*)
 Ja los músichs
 poden comensá á tocar
 y 'ls que vulgan menjar coca
 allá las portan los criats.
- AGUTSIL. Viva la coca!
 BALDIRI. (*Al Agut.*) (No! L'amo!)
 TOTS. Viva!
 BARÓ. Rurals, á ballar!
 (*La orquesta toca piano un ball en tant que las parellas comensan á formarse al fondo. Altres van á*

buscar coca y veuen ab los porrons. Tot animat y com se despren.)

MATEU. Agutsil, vull un bon rotllo,
que ballin amples.

AGUTSIL. Camp! Camp.
(*Fent apartar als miradors*)

BALDIRI. Qu' estás compromesa, Rita?

RITA. Per tú jo no ho estich may.
(*Donantli lo bras y posantse à ballar*)

MATEU. (*à Ang.*) Are s' acosta, obsequial!

BARÓ. Angeleta angelical,
Vols columpiarte en los brassos
de 'l teu artístich esclau,
per dansá ab tota finura
aquet ball tan casulá?
Tu coronarás ma ditxa
si are aceptas lo meu bras...

(*Oferintli lo bras, al mateix moment arriba 'n Lluís y Angela lo veu.*)

ESCENA XII.

Dits y LLUIS.

ANGELET. No pot sé, estich compromesa.

BARÓ. Qué dius? (*Assombrat.*)

ANGELET. Lo que sent.

MATEU. (*Qué fas?*)
(*Estirant las faldillas à sa filla.*)

LLUIS. Ballem, noya? (*Oferintli lo bras.*)

ANGELET. Cuant tu vulguis.
(*Anant à ballà ab ell.*)

MATEU. (Noyal) (*Renyantla.*)

BARÓ. (A n' al Baró Cascall! (*Petrificat.*)

La Gitana... Quina ideal!
No m' hi penso mes... Allá!
Alcalde, déume uns cuants homes
que vinguin ab mi.

MATEU Aixó ray!
Guardaboscós! (*Cridantlos.*)

(*S' adelantan dos guardaboscós ab carrabinas y sis ó set joves armats ab escopetas.*)

MATEU. Ahont vos digui.

BARÓ. Ja s' us recompensará.

Baldiri!

BALDIRI. Mi senyor! (*Parant de ballar.*)

BARÓ. Vinal

BALDIRI. Rita... res... hasta un altre any.

(*Deixant la balladora y anant detrás del Baró.*)

BARÓ. (Jo 'm venjaré!) (Anantsen.)

BALDIRI. (Y ara, vésten!) (Seguintlo.)

(*Seguint al Baró los guardaboscós y armats.*)

MATEU. Si me 'n recordo... rebrà. (Per Ang.)

Orquesta forta. Lo ball pren tot son desenvollop y animació. Molt moviment. Telò.)

FI DEL PRIMER ACTE.

ACTE SEGON.

CUADRO SEGON.

LAS BRUXAS.

Paisatge agrest y solitari. Rocám per tots costats. Al fondo un gran precipici que 's pert. A la dreta y en segon terme la entrada d'una cova tancada, d'un aspecte estrany y misteriós. Lo cel negre. En primer terme de la esquerra una roca caiguda que serveix d'assiento. Es de nit.

ESCENA PRIMERA.

BARÓ, BALDIRI, Guardaboscós, homes armats.

(Entren inspeccionant lo terreno y fent companyia al Baró.)

MUSICA.

CORO.	Aquesta n' es la cova de la Gitana.	
BARÓ.	Agrest y solitari es lo paisatge.	(<i>Mirant.</i>)
BALDIRI.	(Y jo me 'n tornaria de bona gana.)	
BARÓ.	Digueu d' aquí que 's conta pues res m' espanta.	
BALDIRI.	(Y si veu una mosca ningú l' aguanta.)	
	(<i>Ab veu baixa y ab misteri.</i>)	
CORO.	Segons las veus que corren pe 'ls encontorns, en quant s' ou de las dotse son últim toch,	

las bruxas y fantasmas
venen volant
y al pobre qu' arreplegan
no ho conta pas.
Las olivas xisclantne
volant per qui,
y las ratas pinyadas
voltant á mils;
Follets ab banya y cua
veyem tambe
Y corps y serps y diables
fins esparvers.
No mes ja de pensarhi
quin tremoló!
Ay, mare ¡quina febra!
cuasi tinch por!
Ay! ay! ay!
Ay! (Tremolant tots espantats)

BARÓ.

Res m' espanta
ni mareja,
res m' inquieta
ni 'm fa por,
que ma fama
de bravura
fins assombro
n' es del mon.
Tinch espasa
y escopeta,
tinch pistola,
gran valor
y 'l qu' ho dupti
que s' acosti
y que digui:
ja soch mort.

BALDIRI.

(Cada bofia
que conta ara
pesa 'l menos
deu quintars.
mucha planta,
poca uva,
y de llenga
mes que cap!)

ORO

Fins te espasa
y escopeta,
te pistola,
gran valor,
y 'l qu' ho dupti
que s' acosti
y que diga:
ja soch mort.

LLETRA.

MELOPEA.

BARÓ.

Noys, teniu per fer beguda
(*Los hi dona diners.*)
Y ara deixeuos tots sols.

GUARD. 1. Si 'ns necessita, disposi.

Bona nit.

BARÓ. Bona, minyons.

(*Pára la melopea.*)

ESCENA II.

BARÓ y BALDIRI.

(*Baró se paseja agitat y Baldiri al seu detrás sempre.*)

BARÓ. Ja hi som...

BALDIRI. Si senyor.

BARÓ. Baldiri!

BALDIRI. Mi senyor!

BARÓ. Estich furiós!

BALDIRI. Si senyor.

BARÓ. Si apar un somni!

BALDIRI. Si senyor.

BARÓ. A tot un Baró!

Trech foch pe 'ls caixals, Baldiri!

BALDIRI. Jo també.

BARÓ. Tú?

BALDIRI. Si senyor.

BARÓ. Estigas quiet, no 'm marejis!

BALDIRI. Si senyor! (*Parantse.*)

BARÓ. Prou de senyors!

L'amor propi se 'm subleva!

Jo 'm venjaré...

BALDIRI. Si seny... (*Tapantse la boca.*)

BARÓ. Com? (*Renyantlo.*)

—Y al devant de tot lo poble!

BALDIRI. Ja ha sigut un bon pebrot.

BARÓ. Que 's dongui carbassa á un altre
ho comprench...

BALDIRI. ¡Si... (*Contenintse.*)

BARÓ. Qué?

BALDIRI. Aixó.

BARÓ. Pero á mi! Que som heretjes?

Al Baró Cascall! Som boigs?

De que 'm serveixen los cuartos

los casals, castells, blasons

tants criats y tantas bestias...

BALDIRI. Tots vos servim de consol.

BARÓ. Oh! Es que si ho reflexionas
no compendrás...

BALDIRI. (*Oloidantse.*) No senyor.

BARÓ. ¡Com es possible que 'n Lluís
un pagés torrat pe 'l sol,
pugui obtenir la ventatje
ab mi tan guapo y airós
tan tendre, tan diplomátich,

tan sabi...

BALDIRI. Si seny... (*Tapantse la boca.*)
BARÓ. Prou! Prou!! (*Enfadat.*)

me donas tan senyorio
que ja n' estich hasta 'l front!
Pues si, tornant al que deyam
me la pagarán tots dos.
Vull parlar ab la Gitana

BALDIRI. (*Deu volgué apendre 'l calò.*)
BARÓ. Per que 'm dongui una beguda

que trastornant lo séu cos,
puga lograr que la ingrata
se mori per mi d' amor.
Que no sossegui de dia,
de nit no tinga repós,
qu' agenollada 'm demani
una caritat d' amor.

Y jo venjantme allavoras
tornantli afront per afront
me la miraré ab despreci
me posaré 'l barret tort. (*Fentho*)

y ab un pas plé d' arrogancia
com deu fer tot un Baró,

li diré ab coratje y brio
y en castellá qu' es mes fort:
«Si antes me diste carbassa»

«cuando yo pedia amor,»

«ahora yo te digo: Espiña»

«busca por otro canton.»

BALDIRI. (*Vaja, jo 'm quedo de pedra*
cuant l' hi sento aquestos mots!)

BARÓ. Truca Baldiri.

BALDIRI. Ja truco!
(*Dos cops à la porta de la cova.*)

BARÓ. No responen? Retruch!
(*Baldiri comensa un repicó seguit fins que lo Baró*
aixordat diu: Prou!»)

BARÓ. ¡Prou!!

Qu' es estrany!
BALDIRI. Si no es adintre
potsér siga fora.

BARÓ. Oy!
Tot pot ser! Sigui com vulgui!
Fins qu' ella vingui no 'm moch.

BALDIRI. Ara vé! (*Mirant à la esquerra.*)

BARÓ. Qui?

BALDIRI. La Gitana!

BARÓ. Apartat y... (*Senyal de callar.*)

BARÓ. Si senyor.

(*Se paseja Baldiri fent com qui no escolta y escoltantho*
tot.)

ESCENA III.

Dits y la GITANA.

GITANA. Oh, Baró!

BARÓ. No m' esperabas?

GITANA. No á fé, no pensaba en vos.

Y en una nit com aquesta...

BARÓ. Comprench que t' estranyi molt
que un senyor Baró s' molesti
y que vingui á n' aquet lloch
per parlá ab una... gitana (*Ab despreci.*)
rebaxant fins son blossó.

GITANA. Es vritat. (*Ab ironia y amargura.*)

Es mon destino
tan cruel é ignominiós,
que fins quant me necessita
pot insultarme tothom.
Es un sér tan aborrible
la Gitana en aquet mon,
que sols inspira despreci
mofa, escarni y compassió:
pues que ja porta en sa cara
un sello tan afrentós,
que com á fera leprosa
d' ella s' aparta tothom.
Te de riurer quant li manan
te de cantar si així 's vol
te de sofrir insults y mofas
fintgintne alegria y goig;
encare que á dins la pena
l' hi arrénqui á trossos lo cor.
Y tot... tot per una almoyna
que li donan los cors bons, (*Sarcasme.*)
per que 'ls repugna sa vista,
per tréurersela d' aprop.
Ella no te amichs ni afectes
de ningú may reb consol
va descalsa, mal vestida
pateix fam y fret molts cops,
y com *Jukeu Errant* del siccle
te per patria tot lo mon.
Y no obstant aquet sér débíl
tan repudiat de tothom,
es potsé una bona filla,
es potser mare millor,
potsé atesora en son fondo
un cor noble y generós
plé de virtut y heroisme

molt capàs de grans accions.
Y es aixó legal?—Mentida!
Es humanitari?—No!
No es una pobre?—Sens dubte!
No som tots germans?—Ho som!
Donchs per qué á n' ella li negan
lo qué no 's nega ni á un gos?
Mon d' hipocresia y vici
mon envilit, mon de llot,
societat petrificada,
societat del idol d' or,
«Alsa 'l vel que tas miserias»
«encobreix, alsal si pots,»
«y veuras qu' es la Gitana»
«mes digne que tú, mil cops.»
Vet aquí 'l que sou vosaltres,
desseguida...

BARÓ.

GITANA.

BARÓ.

GITANA.

BARÓ.

Per favor!
Diguéu en que puch servirvos?
Escoltam sens perdre un mot
y sabrás per qué jo 'm digno
veni' aquí.

Parleu, senyor!
Jo tinch castells, terras, títols,
abreviem, só rich com pochs,
pero ab tot y las riquesas
y sent un senyor Baró,
tinch de menjar com los altres
tinch de dormir com tothom
y fins... es dirho ab franquesa,
prench la *xalapa* algun cop.
Es á dir, qu' estich subjecte
á flaquesas y pasions.
—Jo estimo á una noya pobre
que 's diu...

GITANA.

BARÓ.

Angeleta!

Com!

(*Sorprès.*)

¿Qui t' ha dit...

GITANA.

Acas ignoro
lo que 's ocult per tothom?
Fins sé que la noya aquesta
al mitj del ball fà molt poch
vos ha dat un gros desayre.
(¡Mosca! La paya ho sab tot!)

BALDIRI.

BARÓ.

Pero lo que tal vegada
no sabrás, es lo que jo
ara vinch á demanarte?

GITANA.

¿Qué jo no sé... Mes que vos.
Se qu' estimeu á la noya
ab frenética passió
y qu' sols per conseguírne

- burlar al rival odiós,
donariau sens pensaushi
tot cuant teniu, un tresor.
- BARÓ. Es cert. M' han ofés en públich
y 'm vull venjar de tots dos.
Dónam cualsevol beguda
per que m' estimi á mi sol
y demana, si gitana,
demanam or y mes or.
(*Pauseta durant la cual la Gitana pensa.*
Qué pensas?
- GITANA. Chist! Un sol medi
se m' acut, un medi sols.
Esteu resolt á seguirme?
- BARÓ. Fins á l' altre part de mon.
- GITANA. Y fareu tot lo qu' us digui?
- BARÓ. Ordena que 'm tens resolt.
- GITANA. No us moguen d' aquí,
á las dotse
vindrán las bruxas.
- BARÓ. Qué!
- BALDIRI. (Com!)} (*Espantantse.*)
- GITANA. Y resoldrém entre totas
si podem servius ó no.
- BARÓ. (Si jo pogués escapar-me...)
- BALDIRI. (Si jo pogués fugir, prou!)
- GITANA. Si com crech lo poder nostre
vos es útil, allavors
seguireu las ordres meas
y lograreu son amor.
- BARÓ. Veurás... ab aixó de bruxas
la vritat, no m' hi faig jo.
Un Baró no hi té may tractes.
Qu' us desdiu?
- GITANA. Desdirme, com?
- BARÓ. May me desdeixo, Gitana.
Desdirse un senyor Baró!
- GITANA. Com veig qu' aixó us amedrenta!
- BARÓ. No dona, no. Què som noys?
Mes com á mi 'm sobran medis
no 'm faltant may servidors.
- BALDIRI. (Vindrán las bruxas! Tremolo!)
- BARÓ. En Baldiri, aquet minyó
es un criat meu, pot quedarse
y me 'n tornaré sol.
- BALDIRI. Com!
No puch quedarme jo, vayal
Tinch un refredat molt fort.
- BARÓ. Y 't negas?
- BALDIRI. Qui, jo ab las bruxas?
Ja torno ...

BARÓ.
BALDIRI.

Com?
Si senyor,
(*Fugint espantat.*)

ESCENA IV.

BARÓ y GITANA.

BARÓ. Baldiri! Baldiri, esperat!
(*Fujim!*) Si t' atrapo...
(*Lo Baró col fujir y la Gitana lo detura.*)

GITANA. Com!

BARÓ. Ja torno...

GITANA. No podeu mourers
fins passada la sessió.

BARÓ. Bé... si... no... si... si ja torno... (*Fujint*)

GITANA. No 's mouren d' aquí! (*Ab un crit.*)
(*Agafantlo per lo puny.*)

BARÓ. Jo...

GITANA. (*Gran crit que 'l domina.*) ¡Prou!

BARÓ. Me fan por las bruxas, créume.

No servexo jo per ço...

(*Plorant cómicament.*)

Ja sento la olor del sofre...

Etjem! Refredat. (*Estornudant.*)

GITANA. Prou!

BARÓ. Prou!

GITANA. Seyeu aquí. (*A la roca.*)

BARÓ. Ja sech... (*S' assenta.*)

(*¡Cristo!*)

Ay, com m' has posat amor!

MUSICA.

GITANA. La vista ficsa
en mi tindreu,
y ab molt cuidado
estéuse quiet.

(*La Gitana va magnetisant al Baró, fent aquet posicions cómticas, tot com se despret y ab exagerament.*)

BARÓ. ¡Ay, ay, Qué miro!
Y ara ¿qué fas?

GITANA. Silenci!

BARÓ. Sériol (*Posantse grave.*)

(*Apoç veient los moviments de la Gitana y no poguent aguantarse mes lo riurer, esclata ab una gran rialla.*)

Já, já, já, já! (*Rient.*)

(*Y quina fila*)

per fer ventalls!

Ma noy, qu' es lletja!

GITANA.

BARÓ.

Calleu!

Tinch son.

(*Adormintse gradualment.*)

Bé... vamos... deixam...

Já, já!... no... non... (*Queda adormit.*)

MELOPEA.

GITANA. Per fi. Si pogués logranar
per medi d' aquest Baró,
ferme duenya del rellotje...
del talisman poderós
que posseheix lo Lluunàtich,
allavoras... (*Tocan las dotze molt lluny.*)
¡Las dotse!! Oh!!

MUSICA.

GITANA. Veniu, esperits diavolichs (*Invocació.*)
veniu, aladas visions,
invoco vostres ausilis
y vostra gran protecció.

ESCENA V.

BARÓ, dormint, GITANA, BRUXAS, BRUXOTS, OLIVAS. RA
TAS pinyadas ESPARVERS etc. etc.

(*Per diferents costats durant lo preludi de la música, van sor-
tint y misteriosament se colocan al costat de la Gitana.*)

COROS. Sortim
que l' hora ja 's sonada.
Sortim
espant sent de 'ls mortals.
Quietut
y digans tas angunias.
Quietut
y'treunos l' ansietat.
Què tens?
qu' aixis te desesperas?
Que vols
qu' així 'ns crida ta ven?
Mil llamps
tenim si foch ansias.
Mil llamps
per fondrer l' univers.
Si! (*Sech.*)

GITANA. Consell
Consell avuy demano.
TOTS. Consell.
GITANA. Oiu
ma ferma voluntat.
TOTS. Oim!
GITANA. Tinch set,
tinch set mes de venjansa!
TOTS. Molt bé!
GITANA. Y vull
ser duenya d' un tresor.
TOTS. Tresor!

(*Ab feresa salvatge y ab gran forsa cantan lo seguent*)

GITANA.

Ajúdeume,
mos satélits,
necessito
lo tresor;
per lograrlo
faré cendras
si precisa
fins del mon.

(*Adelantantse tothom al prosceni y ab grans ademans.*)

COROS.

Ajudemla
sós satélits,
necessita
lo tresor,
per lograrlo
ferem cendras,
si precisa
fins del mon

GITANA.

Guerra al Lluatich
jurem aquí!

(*Estenent la mà.*)

(*Tothom esten las mans y ab un crit y ab feresa cantant.*)

COROS.

Guerra al Lluatich!
Jurem aquí!!
¡Sil!

LLETRA.

GITANA.

Bruxas y Bruxots d' estas montanyas,
follets y fantástichs esperits,
avuy á convocarvos me precisa
un assumpto que á tots posa en perill.
Lo meu odiat rival, lo vell Lluatich
que mora del Montseny en lo bell cim,
es mon marit...

TOTHOM.

Oh! (*Sorpresa general.*)

GITANA.

Ho es per ma desgracia.

Del infern lo seu geni nos vá unir.
Poseheix un talisman qu' antes meu era;
talisman de poder tan infinit,
que' ab ell no hi ha impossibles, lleys ni obstacles
que contrarestar pugui lo desitj.
Es un rellotje aquet, tresor de tanta estima
que 'l pensament 'l no arriba á concebir
y que per conseguil daria encara
mil vidas que tingués, si fos precis.
—Fá molts anys una nit cuant jo dormia
la joya 'm vá robá aquell déu del Crim
y d' allavors tractantme com á esclava
sols insults y desprecis vaig sofrir.
Cansada de penar, fera sedenta
vaig fugir, sa memoria malehint
y desd' aquell dia de recort terrible
la guerra que 'ns jurarem hem seguit.
Ara be: vell, malalt y sens ausili
com tigre abandonat s' está morint

y al primer que consol alli li dongui
li darà 'l talisman ell aghahit.
Si aquest que dorm aquí...

(*Senyalant à lo Baró.*)
à dalt la hermita

pogués anar tal joya conseguint,
despres d' haber lograt lo qu' ell anhela
tal joya à mi vindria de precis.
Fora nostre poder llavors sens límits
nostre domini gran com l' infinit,
y humillant nostre orgull tota la terra
reynas del Univers foram al fi.
Aproheu tots lo plan qu' ara us proposo?

TOTS.

Si! Si!!

GITANA.

Gracias! Anemhi totseguit.

L' instrument que 'ns darà aquesta victòria,
desperteulo, serà aquet infelis.

(*Las Bruixas y demés lo rodejan, li fan pesigollas y lo
despertan donantli pesichs.*)

BARÓ. Bé.. vaja... no... tinch son... moscas deixeume...
(*Despertantse*)

GITANA.

Desperteu, Baró...

(*Prenentlo per la ma y fentlo alçar.*)

BARÓ.

Com! Ay, Sant Crispi!

(*Vegent à las bruixas y espantanse.*)

(Y jo que no creya ab bruixas!

(Ay, mare!)

GITANA.

Seguime!

BARÓ.

Y ahont?

GITANA.

A la hermita.

BARÓ.

(*Plorant.*)

Ji, ji!

Es molt fosc y jo no hi papo!

GITANA.

La noya

serà vostre!

BARÓ.

De veras?

(*Animantse.*)

GITANA.

Jo us ho dich!

BARÓ.

Demà vindré çsents?

(*Volent fugir.*)

GITANA.

¡No, quiet!!

BARÓ.

Y si ab tanta

tropa ningú 'us voldrà mantenir!

GITANA.

Al Montseny y serà la joya nostre.

TOTS.

Al Montseny!

BARÓ.

(Ay, Baró! Ja no 'n surts viu!)

MÚSICA.

(*Motius del coro anterior durant los quals can desapareixent
tots per diferents costats arrastrant la Gitana al Baró*)

MUTACIO.

CUADRO TERCER.

LO LLUNÁTICH.

Lo teatro representa una planura en lo cim del Montseny. A la esquerra y en segon terme un gros roure. Dintre una hermita y á la dreta un jas de palla, una tauleta al costat sobra la cual hi ha un gerro ab aigua. Llibres encuadernats ab pergami, una esfera del sistema solar, compassos etc. Un llum propi dona la poca claror que hi haurá en la hermita. Es de nit.

(Segueixen uns cuants compassos de música al veure la decoració servint de preludi.)

MÚSICA.

ESCENA VI.

LLUNATICH y LLUIS.

(Lo primer ajegut sobre la palla dormint y lo segon retllantlo agenollat á son costat. Al acabar la música, se desperta lo Lluatich.)

LLETRA.

- LLUNÁT. 'Tú al meu costat? Ja respiro!
Deixa que corrin mas llágrimas
cara avall... ja m'agonia
será mes dolsa! ¡Oh, Gracias!
Ma gratitut será eterna!
- LLUIS. Voleu callarvos? Y ara!
Sols ab mon deber compleixo
es un anciá qui'm demana
un germá qui'm necessita
y fora fins vil é infame
si negaba mon ausili
à qui ja miro com pare.
- LLUNÁT. Tas paraulas me retornan
la calma que 'm feya falta.
Jo qu' he estudiat de los astres
lo moviment y la marxa,
veig que l'home quant mes sabi
sab que no sab res encara.

—Tinch set...

Lluís li dona veurer ab lo gerro y figura que continuan parlant.)

ESCENA VII.

Dits GITANA y BARÓ.

(Surten per lo fondo dreta ab molta precaució, arrastrant la Gitana al Baró que cè molt espantat.)

GITANA. Es aquí!

(Ab ceu baixa y senyalant la hermita.)

(Tremolo!)

BARÓ.

GITANA. No criden!

BARÓ.

(La pugo cara

aquesta anada al Montseny!)

GITANA.

Ja us he dit per la montanya
com se te d' obrar ¿sentiu?

BABÓ.

Si, dona, si!

GITANA.

Donchs avansa.

Jo m' esperaré aquí.

BARÓ.

Entesos.

GITANA.

No surtiu pas sens l' alhaja.

BARÓ.

Digas: no esgarrapa ¿oy?

GITANA.

Acabem d' una vegada!

BARÓ.

Entrahi tu!

GITANA.

Es imposible.

BARÓ.

Tinch mal de cap á las camas
y no puch...

GITANA.

Calleu, que sento
enrahonament!

(Escolla prop de la hermita.)

BARÓ.

Si! Y ara?

(La Gitana mira per una escletxa de la porta.)

GITANA.

Rayos y trons! Oh!... Qué miro!

Hi ha ton rival per desgracia.

BARÓ.

(Mireus qu' aixó fins carrega!)

Sempre 'm guanya la ventatje.)

GITANA.

Calleu y escoltem que diuen.

BARÓ.

(Y per çó he surtit de casa!)

LLUIS.

No us canseu! *(Seguint la conversa.)*

LLUNAT.

No moriria

content, si á provas tantas

de carinyo com m' has dat

no correspongués jo ara.

LLUIS.

Jo faig lo bé sols per fêrlo

no per cap premi ni dádiva.

LLUNAT.

Ja ho sè. Mes si voís que mori

tranquil, mas ordres acata.

L' únich favor que 'l demano

me negaràs?

LLUIS.
LLUNÁT.

¡Oh, may!
Gracias!

Ans de finir surt à fora
y aquí al devant, à dos passas
veuràs un corpulent roure
que, vell com jo, esten sas brancas.
Busca al peu removen terra,
una capsa molt usada
que fà poch vaig enterrahi.
Adintre d' aquesta capsa
hi trovaràs un rellotje
de forma antiga y estranya
que usantlo com jo t' ensenyi
res à son poder iguala,
y cuant ton desitj ordeni
veuràs complert en el acte.

GITANA. ¡Oh, ja es meu! *(Retirantse de la hermita.)*

BARÓ. Què vols fer?
GITANA. Vina!

¡Oh, tresor! Ja no m' escapas!
*(La Gitana y lo Baró se 'n van de puntetas al peu
del roure y escarbant la terra trocan la capsa. Tot
com s' indica)*

LLUNÁT. Pórtam la capsa, no tardis...

LLUIS. Hi vaig.

LLUNÁT. Ma vida s' acaba.
(Lluis surt de la hermita.)

GITANA. Ara, à robar l' Angeleta!

BARÓ. Y al castell per ma venjança!
*(Lluis fora de la hermita queda sorprès al veure à
los dos. Ells se 'n van ensenyantli la capseta ab
mofa. Tot com se despren.)*

LLUIS. Ell y ab la capsa!

GITANA. Si, mira!
(Senyalantli à lo Baró que porta la capsa.)

LLUIS. Dèu de Dèu!

BARÓ. Mórât de rabia!
(Desaparecent.)

ESCENA VIII.

LLUNÁTICH y LLUIS.

(Lluis entra desesperat en la hermita.)
LLUNÁT. Què tens? *(Al veure'l entrar.)*

LLUIS. Ay, padri!

LLUNÁT. Què? Cuyta!

LLUIS. Què... lo Baró... y la... Gitana...
(No poguen parlar de la emoció.)

han fugit... ab la capseta!
 LLUNÁT. Ella! La meva desgracia!
 Malehida! *(Incorporantse.)*
 LLUIS. No! *(Tapantli la boca.)*
 Calmèuvos!
(Fent un esfors extrem lo Llunátich fa la invocació y després cau mort.)
 LLUNÁT. Saturno, imploro ta gracia!
 Protejeix d'aquet mortal
 la sort que contra ell s'ensanya!
(Cau mort. S'ou un gran tró y cop de tan-tan y desplomantse la hermita sepulta al Llunátich. A poch s'obra en lo fondo un circul que 's va aclarint gradualment en tant las horas (que no 's veuhen) cantan, apareixent Saturno al fi. Tot com se despren.)

ESCENA IX.

LLUIS y SATURNO.

MUSICA.

Cono. Gloria à Saturno
 Rey de lo temps
 Tens tas vassallas
 sempre à tos peus.

LLETRA.

(Lluis sortint de son encant.)
 LLUIS. Què he sentit? Es un somni lo que 'm
 [passa?
 SATURNO. No 's somni, no mortal, es realitat.
 Só Saturno, que 't dono mon ausili
 invocat pe 'l que acaba d'expirar.
 T'han prés un talisman qu'ell te donaba
 mes té per condició aqueix talisman,
 qu'aquell que passi á serne lo seu duenyó
 té una prova forcosa que acatar.
 Aixís que 'n son poder passi la joya
 y 'n tant que 'l següent dia irà passant;
 á cada hora que toqui la campana
 atent á lo rellotje té qu'estar.
 Si del rival la idea pots distreurer
 durant lo curs del dia senyalat,
 per ell perdrà la prenda sa influencia
 y teva l'Angeleta al fi serà.
 Mes com la joya aqueixa encar domina;
 pues es al fi y al cap un talisman,
 te cedeixo mortal las mevas horas
 per tot lo seu poder contrarestar.

Protegiulo, vosaltres las donsellas
tendres horas de mon regne preuhat !
Y ahont las trovaré ?

LLUIS.
SATURNO.

Dins lo meu temple
Segueixne sos consells y triunfarás.

MUTACIÓ.

LO TEMPLE DE SATURNO.

LLUIS, SATURNO y las dotse horas

(Se transforma à cistas tot lo teatro y apareix lo temple de Saturno. Aquet baix trono sobre la bola del mon ab sos atributs. Las dotse horas en grupo als costats. Fochs.)

MUSICA.

LLUIS.

Gloria á Saturno
Rey de lo temps!
Gloria á las horas
y á son poder!

Coro.

Gloria á Saturno
Rey de lo temps!
Tens tas vassallas
sempre á tos peus!

(Durant lo cant las horas abrassan à Lluís acompanyantlo al peu del trono hont s' agenolla. Fochs.)

TELÓ PAUSAT.

FI DEL SEGON ACTE.

ACTE TERCER.

CUADRO QUINT.

LO CASTELL.

Pati del castell del Baró. Al fondo las murallas, veyentse al detrás la fatxada del Castell ab una torre á la dreta ab una gran finestra ab rexa. Murallas per los costats. Es á la surtida del sol.

ESCENA PRIMERA.

Centinellas, luego Guardias, patjes y després BALDIRI.

(Al alsarse lo teló se veurán dos centinellas passejant-se per las murallas. Se sent lo toch de Diana y lo coro canta desde dins, sortint després.)

MÚSICA.

CORO. (<i>Interior.</i>)	Escuders y patjes, Guardias del castell, ja lo toch de Diana diu que 'ns despertem. <i>(Van sortint paulatinament.)</i>
CORO.	Ja apunta 'l dia ja's descobrexen los raigs hermosos del sol brillant; flors y aucelletes ab goig saludan la matinada del bon San Joan.

scuders y patjes,
Guardias del castell,
saludem goxosos
a lo sol naixent.

LLETRA.

- BALDIRI. Bon dia a tots. (*Surt Baldiri.*)
SOLDAT 1. Y bon' hora.
BALDIRI. Bonich dia de S. Joan.
SOLDAT 1. ¡Oh, y que sent lo sant del amo...
BALDIRI. No li faltan mal de caps.
SOLDAT 2. Per qué?
SOLDAT 1. Jo hi veig un misteri
que no l' entench, la vritat.
BALDIRI. Qué vols dir? Si no t' esplicas...
SOLDAT 1. Aixó d' haber fet posar
centinellas a la torre
cuant éll no acostuma may...
SOLDAT 2. Ja es estrany!
SOLDAT 1. Bé, tu Baldiri
ab confiança ¿qué sabs?
BALDIRI. *Bueno*, si, sé alguna cosa,
pero ab reserva.
SOLDAT 1. Y es clar!
BALDIRI. Donchs aquesta nit passada...
Encara estich tremolant!
s' ha aconsellat ab las bruxas
lo Baró...
SOLDAT 1. Jesús! (*Sengyantse tots.*)
VEUS. Sant March!
BALDIRI. Per un xasco qu' una noya
li vá donà al mitj d' un ball.
SOLDAT 2. Y tú vas veure a las bruxas?
BALDIRI. Vaig fugir jo, Déu me 'n guart!
No obstant ab certas paraulas
qu' he sentit, aixís per alt,
sé que li han dat un rellotje
que 'n dihuen un... *salisman*,
ab lo cual ell pot lograrne
tot lo que vulgui.
SOLDAT 1. Babau!
Que 't pensas que dormo?
BALDIRI. Créume!
SOLDAT 2. Y pot ser si!
BALDIRI. Més hi hà.
SOLDAT 2. Encara?
BALDIRI. Encara!
SOLDAT 1. Si? Digas!
BALDIRI. Jo dormia y sento... ¡Pam!
Era éll—Llevat y seguèixme.
(*Marcantho tot.*)

Me llevo y d' ell al detrás.
Som al poble y á la plassa
nos parem.—Ningú.—Endavant
Devant de casa la noya
se 'ns juntan quatre guardians
Se treu lo rellotje màgich
lo Baró, mira y diu: ¡Pàs!
y la porta desseguida
se 'ns obra de bat à bat.
Entrem, sorprenem la noya
y aprofitant son desmay
la femem dins la cadira
de ma qu' esperaba abaix.
Al castell!—¡ Baró esclama
y ¡' hem dexada aquí á dall
al cuarto de la torreta
de la rexa del devant.
Y ara estich esperant ordres
per qué fà poch qu' arribat
sa tia la Baronesa,
à qui jo dech acatar,
segons mandato del amo,
y veurem qué resoldrán.
Ara noys...

(Indica silenci.)

SOLDAT 1. La Baronesa!

(Mirant.)

BALDIRI. Aparteuvos, cap avall.

ESCENA II.

Dits y GITANA.

(Surt vestida de Baronesa y molt transformada de cara.)

GITANA. Despejeu ara la plassa
y sobre tot vigilar.

TOTS. Senyora!

(Saludant.)

SOLDAT 1. (Arriba y ja crida!

Sembla la tia reganys.)

(Tots se 'n van.)

GITANA. Quédat tú!

(A Baldiri.)

BALDIRI. Maneu senyora!

(Veyam ara que voldrá!)

ESCENA III.

BALDIRI y GITANA.

GITANA. La carta?

(Ab gran interès.)

BALDIRI. Ja está entregada
à propias mans.

GITANA.   ¿Y no sabe
                                      son contingut?

BALDIRI. No senyora.
Lo senyor Baró no obstant
m' ha dit que deya la carta
que 'n Lluís...

GITANA. Si, lo seu rival.

BALDIRI. A la font de la Donsella
anés avuy sens tardar
à las deu, que 's trovarian
allí ab la noya á qui éll am,
pues era urgent lo parlarse.
Firma, Angeleta.

Es vritat.
Mes com que la carta es falsa,
escolta com tens d' obrar.
A las nou veshi ab quatre homens
vos aposteu pe 'ls voltants,
y cuant ell vagi a la cita
allavoras ben lligat
lo porteu al calabosso
fins qu' hagi passat demà,
(que com ja será casada
la noya ab lo seu rival,
farém d' ell lo que convinga.)
Ara ja te 'n pots anar.

BALDIRI. Senyora! (Si prou, agafal... (Saludant.)
Com ho diuhen... ells aray!)
(Se'n va rondinant.)

ESCENA IV.

GITANA.

Creuenh que só Baronesa
gracias á lo gran poder
del talisman ab que conto,
lo rellojete del Montseny.
Aixis passant com á noble,
sense cap esforços podré
ajudar á que se celebri
lo projectat casament,
y un cop efectuat, la joya
vindrà á mi ab lo seu poder.

ESCENA V.

GITANA y BARÓ.

BARÓ. Es que fins es maquiavèlich
lo que 'm passa.

- GITANA. Bé ¿que tens?
Dispensam que 't digui tu,
sente tia... (Ab broma)
- BARÓ. No 'm fà res.
Com es conveni no 'm faltas.
Jo de vos us tractaré.
Pero lo que á mi m' altera
qu' es estrany y no comprench,
es que ja han passat sis horas
trovantme á totas distret
y al moment de la sorpresa
se 'm gira tot al revés.
- GITANA. Es condició que al rellotje
vå posar Saturno.
- BARÓ. Qui es?
No 'l conech aquet subjecte.
Qu' es lo rellotjé?
- GITANA. Abreviem.
Tots los bruxots y las bruxas
que son los satèlits meus,...
- BARÓ. Ja hi tornem? Altre vegada?
- GITANA. Calla y estigas atent.
Vestits com á alta noblesa
vindrán aqui dins curt temps,
y al punt que toquin las onse
en lo saló del castell,
ab la magestat deguda
se farà 'l teu casament.
- BARÓ. Ah, si, si! Jo vull casarme!
Jo crech que 's lo únich remey
per curar m' la *Hipocondritis*
y 'ls remolins del cor mèu.
Per supuesto ab l' Angeleta?
- GITANA. Y donchs ab qui? Aixó 's comprén.
- BARÓ. Es que jo tinch una idea
qu' ara en planta posaré,
que de fieso en cuant me veji
caurá rendida á mos peus.
Es una idea qu' assombra!
- GITANA. Millor, pero sempre mes
recorda que si t' hi casas
lo rellotjé es mèu.
- BARÓ. S' entent.
- GITANA. Y un cop casat, d' ella vénjat!
- BARÓ. Qui, jo? Cà! Neu malament.
Un cop casat tot lo dia
jugarém com dos noyets
y jo li diré: Nineta!
y ella 'm dirá: Nino meu!
y l' hi faré pessigollas
á la punta del nasset...

AY, Angeleta del ànima!
GITANA. (¡Ay, rellotje del Montseny!)

ESCENA VI.

Dits y BALDIRI.

BALDIRI. Senyor! (Entra corrents.)

GITANA. Que passa?

BALDIRI. L' Alcalde

ve à n' aquí...

BARÓ. Malo! 'N Mateu?

BALDIRI. Y ab un guardià.

BARÓ. Cristo! Cristo!

BALDIRI. Diu que ja sab qui li ha pres

la filla, y jura y perjura

que te de fe un escarment.

BARÓ. No 'm trobo gens he.

GITANA. T' espantas?

Deixal per mi si tu 'l tems.

BARÓ. Qui jo espantarme? Al contrari:

sols que com soch tan prudent

m' agrada evitar que 'm donguin

un cop de puny ó un revés.

BALDIRI. Ja s' acosta! (Mirant.)

BARÓ. Jo 'm retiro

perque no 'l vull fer malbé.

Es un pare de familia

y no voldria...

GITANA. 'S comprent. (Rient.)

BARÓ. Vaig à vestim' per sorprendrer

à la nina del cor meu.

Baldiri, vina à *postdata*.

GITANA. Jo 'm quedo à rebre'l.

BARÓ. Feu bé.

Participeulhi la nova

del meu pròxim casament,

dient que si 'm caso ab sa filla,

potser.. serà sogre mèu.

BALDIRI. (Prou n' hi há à la boigèria
que son molt més sabis qu' ell!)

ESCENA VII.

GITANA.

Com l' alcalde es un pobre home
y 's distreu molt facilment,
lo deslumbraré ab la boda
no recordantse de res.

ESCENA VIII.

Dita, MATEU y GUARDIÀ.

Mateu entra portant barretina de dormir al cap, seguit d'un home armat.)

MATEU. Al senyor Baró demano! *(Desde dintre.)*
No m'atureu que tinch pressa.
(Ara surt molt enfadat.)

No pararé fins que 'l trovi!
GITANA. Qui crida? Qui baladreja?

MATEU. Puch saber qui sou senyora?

GITANA. La senyora Baronesa,
tia del Baró...

MATEU. Saludo...

(Va per treure's lo sombrero y s'adona que porta barretina.)

Ay! Dispenseume, ab la pressa
m' he dextat la barretina
de dormir.

GITANA. Ja es ocurrencia!

MATEU. No ho estranyeu pas senyora
Si ni sabia 'l que 'm feya!

GITANA. Vos podiau avisarlo. *(Al Guardià.)*

GUARDIÀ. No m' embolico, mestressa!

GITANA. Bé ¿que volem?

MATEU. Digas Tófol,
¿Perque hem vingut?

GITANA. *(Ja m' engresca!)*
(Rient.)

GUARDIÀ. Venim per la vostra filla

MATEU. Ah, just, si! Ja tinch la idea...

Vull que se 'm fassi justicia,
pero justicia ben recte.

GITANA. Sabré al últim lo qu' us passa?

MATEU. Que durant la nit aquesta
lo senyor Baró ha robat
à ma filla, à l' Angeleta.

GITANA. Y bè, qué?

MATEU. Com qué, senyora?

Voleu encar més ofensa?

GITANA. No hi ha tal, per que al entrar
lo Baró s' apartat d' ella.

Y després mentres s' hi casi
no sé véurehi cap afrenta.

MATEU. ¿Voleu dir qu' ell...

GITANA. Jo us prometo
reparació ben completa.
Aqui dintre pocas horas

al devant de la noblesa,
se faràn los desposoris
del Baró y de l' Angeleta.
Esteu satisfet?

MATEU.

Potdicas!

Si es aixis, ja re 'm molesta.

Si fos cert ¡quina fortuna!

Moltas gracias, Baronesa! (Saludant.)

GITANA.

Y perquè al darrera vostre

ha vingut aquest subjecte?

MATEU.

Venia à ferm' companyia.

GITANA.

Aneusen à fer pa y beurer.

(Lo guarda se 'n va.)

ESCENA IX.

GITANA y MATEU.

GITANA.

Sabeu que m' habeu fet riurer

al entrà ab la gorra aquella?

MATEU.

Uy! de cosas per l' istil

me n' han passat à dotsenas.

Y no us cregueu, lo meu cap

fora un cap de 'ls de primera

si tinguéis bona memoria

GITANA.

Ja es prou desgracia!

(Rient.)

MATEU.

Y qu' ha d' esser?

Aixó si que no m' apura.

Si molts cops cuasi m' alegra.

Qui es que no te distraccions

en aquet mon si be 's pensa?

Si ara voleu escoltarme

veuréu ben clar, Baronesa,

que son pocas las personas

qu' avuy dia no 's distregan.

Si veyeu un jove maco

que 's casa sent currutaco

ab vella que fassi pó,

con tal que sigui molt rica,

¿creyeu que la estima mica?

Si casa... per distracció.

(Senyalant diners.)

Si la dona d' un manobra

qu' us consta bé qu' ell es pobre

y guanya poch dineró,

la veyeu gastar sens mida,

¿Creyeu que 'l marit... Mentida!

malgasta... per distracció.

(Tocantse 'l cap.)

La Rita, la majordona
està molt grassa y rodona
y no obstant ab devoció
diu que tot l' any que dejuna.
Mes d' amagat la gran tuna
s' atipa... per distracció.
Aquell que tot fent lo beato
à la iglesia passa 'l rato
fentse al pit un repicó, (Accionant.)
y després escanya 'ls pobres
Té bons sentiments? De sobras.
Sols qu' ho fà... per distracció.
Fà quatre anys qu' aquí vivia
un que de fam se moria
y ara á ciutat fà 'l senyó,
y te casa y cotxe y... alsa!
Diu que fà moneda falsa?
Si que 'n fà... per distracció.
Y 'l noble que no obra 'l llavi
perque 'l tinguin tots per sabi
sent molt més burro que jo;
y 'l general que may calla
dient qu' ha guanyat tal batalla
y no ha sentit ni un canó,
Y 'l tuno y 'l perdulari
y l' abogat y 'l notari
que 'l dolent fan veurer bó;
y altres mil y mil subjectes
que tenint tots grans defectes
murmuran sens compassió;
si 'ls pregunteu, Baronesa,
lo perquè de tal vilesa
lo perquè de tal acció;
vos respondrán ab soltura,
plens de cinisme y frescura
qu' ho feyan... per distracció.
Y aixis ben distret vull viurer
y distreyentme vull riurer,
pues distret estich sá y bó;
y si un dia, que 'l deploro,
veyeu que per forsa 'm moro,
moriré... per distracció.
Bè home, m' heu agradat.
vos expliqueu...

GITANA.

MATEU.

Donchs qu' us créyau?

Cuant jo parlo y no 'm distrech,
dich alguna cosa sempre.

—Un favor vull demanarvos.

GITANA.

Parleu!

MATEU.

Si no us fos molestia
voldria parlar ab ma filla.

GITANA. No encara, tinguen espera
Ara veniu a posarvos
un trajo rich per la festa.
MATEU. Una festa?
GITANA. Si.
MATEU. No atino...
GITANA. La boda de l' Angeleta.
MATEU. Ah, si, si!
GITANA. Vos recomano
modals y delicadesa.
Anem?
MATEU. Ahont vos vulgueu.
(Si puch casar l' Angeleta...)
(*Se 'n cà seguint a la Gitana. Queda la escena un moment sola.*)

ESCENA X.

ANGELETA y Centinellas.

MÚSICA.

(*Després d' un preludi de la orquesta, surt Angeleta detrás de la rera y canta.*)

ANGELETA.
Canta ta ditxa,
bell aucellet,
pues ton vol alsas
en vers lo cel.
Y ou la pregaria
que 't dirigeix
la presonera
de lo castell.
Digas al qu' aymo
que son recort,
mimva mas penas,
seca mon plor.
Digas que vingui
a libertarm'
que jo l' espero
sempre constant.
;Ay, si!
;Sempres constant!

ESCENA XI.

Dits y l' HORA del amor.

(*Mentres cà acabantse lo cant s' obra la muralla y dona pas a l' Hora del amor. Aquesta estará sempre il·luminada.*)

LLETRA.

HORA. Angeleta, prou penar
y escoltam si 'l teu cor plora.
(*La rera del torreó desapareix.*)

ANGELET. Ah, què veig! Qui sou?

HORA. Soch l' Hora

del amor que 't vé à salvar.

ANGELET. La teva influencia es gran!

HORA. La del Baró es com la meua;

mes no surtirà ab la seva

en que tinga un talisman.

Ell sols voldria envilirte

y fins perduda ja foras,

sino fós que las dotse horas

volem totes protegirte.

ANGELET. La ditxa deuré à vosaltres.

Jo estimo...

HORA. Ja ho sé, á ne 'n Lluís.

Tu dítxosa y ell felís

sereu, si 'ns creus á nosaltres.

ANGELET. Y qu' haig de fer?

HORA. Si 'l Baró

se 't quexés de que no 'l mimas,

encara que no l'estimas

fingeixli forta passió.

En qu' ho accepti, no hi fà re,

tu demostrat amorosa.

Si la boda se 't proposa

digas sí! se 'l qu' haig de fè.

Lo perquè d' aixó tu ignoras,

pero convé qu' ell s' ho cregui,

que s' exalti, que 's distregui

y aixís trascorrin las horas.

Ara á salvar nostre fill.

(Anantsen.)

ANGELET. Ja t' apartas, ninfa bella?

HORA. A la font de la *Donsella*

perque 'n Lluís corra perill.

ANGELET. Sálval, ninfa amoroseta

del amor!

HORA. 'L salvaré.

ANGELET. Adeu, hora de mon bè!

HORA. Adeu, hermosa Angeleta! (Se 'n cá.)

(Torna la rexa com antes y Angeleta desapareix de la vista del públich.)

ESCENA XII.

BARÓ y BALDIRI.

(Lo Baró surt vestit ab un estrany, rich, y capriçós: trajo de guerrer, portant un laut en la mà.)

BARÓ. Que 't semblo? Dech fer respecte,

BALDIRI. Esteu arrebatador.

Teniu un aire...

- BARÓ. *Cilindrich.*
Ja ho sè, ja ho sè que faig goig!
- BALDIRI. Tant que si fos la donsella
me moriria per vos.
- BARÓ. Veyam si pulsant la lira
y cantantli uns cuants acords,
logro filtrà una armonia
al mitj de son *lirich* cor.
(*Posantse la mà al cor.*)
- Y com me bat! Calla tonto!
- BALDIRI. (Tan jove pobret y boig!)
- BARÓ. Dexam sol. Y ara recordat
d' anà en sent l' hora à la font.
- BALDIRI. Mes senyó... Ab franquesa...
- BARÓ. Parla!
- BALDIRI. Com jo ab aquestos amors
hi veig art de bruxeria,
si bè soch valent y molt,
quant veig un perill m' espanto
y no servexo
- BARÓ. Com no?
;No sou de la meva rassa!
Infelis! Te planyo y molt.
- BALDIRI. Si vos volguessiu dexarme
lo rellotje, allavors prou.
(*Després d' un moment de pensar.*)
- BARÓ. Tindrás lo rellotje.
- BALDIRI. Gracias. (*Content.*)
- BARÓ. (Assegurem la ocasió.)
Mes com ara 'l necessito
perqué l' hora ja 's aprop,
aixís qu' hagi tocat, entras,
te 'l dexo, vàs à la font,
fas lo fet y desseguida
tornas aquí.
- BALDIRI. Oh, prou, prou!
- BARÓ. Pues si tocava l' altre hora
y jo no 'l tingués, llavors
fora capàs de... lacrarte.
- BALDIRI. Destanseu.
- BARÓ. Ves, donchs.
- BALDIRI. (Saludant.) Senyor!
(*Se 'n va.*)

ESCENA XIII.

BARÓ.

(*Ab lo rellotje à la mà.*)

Rexa que guardas avara
la prenda de 'ls meus amors.

torre qu' altiva l' axecas
y guardas á lo meu sol,
muralla que n' atesoras
la joya de mes valor,
humilleus á la veu mágica
del talisman poderós
y feu pas á la Gacela
d' aquest mistich trovador!

(*La torre se transforma en una rica escalinata que
arriba arriba y la rexa en un fantástich templete.
Llum interior que dona claror á Angeleta cuant se
marqui.*)

Ara cantaré una trova
d' aquellas d' amor y sol,
y la cantaré bilingüe
perque la entregui millor.

MÚSICA.

(*Canta acompanyanse ablo laut y ab exagerats moviments.*)

*Niña d' ocos ralucientas
astrellita del mi amor
¡ay! no dejes á la luna
á ti amante trovador:
mira que me vuelvo seco
que se 'm vé contra claror.
Dayme ti amor ó la muerta
Dayme la muerta ó ti amor.*

Ay! Ay!
Vina á los mis brazos
Ay! Ay!
Quelma mi dolor.

—
*Desde que te vi en la vinya
rodejada de moltons,
que deseyo ser borrego
del remado de ti amor.
Desde entonsas qu' estich vierde
que tengo el hiel sobrehexit.
si no me correspondieses
padesiria del pit.*

Ay! Ay!
Vina á los mis brassos
Ay, Ay!
Quelma mi dolor
(*Ara surt Angeleta ulins lo templete.*)

LLETRA.

ESCENA XIV.

BARO y ANGELETA.

BARÓ. (Es ella! Mon àngel!)

BNGELET. (Es ell! Donchs en guardia!)

BARÓ. (Qu' esbelta y hermosa!
Aqui de ma parla!)

(*S' adelanta fins al peu de la escalinata y s' agenolla.*)

BARÓ. ¡Oh! Baixa ma ninfa
que al peu de la escala.
t' esperan los brassos
del sér que mes t' ayma!

(*Angeleta comensa à baxar.*)

(Quins ulls mes pigmeós!
me roban la calma!)

ANGELET. (Distreurerlo un rato
las horas me manan.)

BARÓ. (Mirém lo rellotje! (Fentho.)

Hi ha temps. Mitj quart falta!)

(*Al arribar Angeleta al últim esglai lo Baró prenentla per la mà, la porta al prosceni y ab tò molt dramàtic parla*)

BARÓ. No has vist may una oca
grontxantse en el aigua? (Fentho.)

No has vist la formiga

cuant muda de casa?

No has vist un gros lliri

prenent bany de camas?

No has vist la granota

tocant la guitarra? (*Rascantse 'l ventre.*)

Pues tot, àngel *clàssich*,

Amor! Amor! clama!

¡Oh, nina *cosmètica*!

¡Oh, ninfa crisàlida!

No 'm dexis, no 'm dexis

que perdo la gana

y prenc las herbetas

ja fa dos semanas.

Estimam, estimam,

ma huri idolatrada,

perque soch un noble

de molt bona casa.

Repara, Gacela

té, veus? una espasa.

(*Ensengantla.*)

D' aixó 'n diuhen casco

ó gorra acerada.

Contempla aquest ayre!

Aquesta arrogancia!

Y tot fada *oblicua*

ho poso à tas plantas.

Un si de tos llavis

espera 'l trovayre,

un si que li dongui

la ditxa somiada;

pues si acàs *marmòrea*

traydora ó villana

tronxéssis inicua

sa dolsa esperansa,

te jur lo guerrero
pe'l puny de sa espasa,
qu' avans que mirarte
perjura d' un altre,
ab gran heroisme
la espasa 's clavaba
y mort cridaria
ab veu rovellada:
«m' has morto crudele!»
«Addio, ragatza!»
(No mes de sentirme
la tinch oxidada.)

ANGELET. ¡Oh, calli guerrero! (Seguint son tò)

No sigui tan plaga
que sols de sentirlo
m' agafa frisansa.

BARÓ. Bè no, no t' espantis
No 'm mataré, vaja!

ANGELET. No ha vist la violeta
brillar esmaltada?
No ha vist la bonica
cabreta cuant salta?
No ha vist lo canari
quant sa ditxa canta?
No ha vist las ovellas
tregar las montanyas?
No ha vist l' altiu roure
la roca qu' espanta,
la humil pasionera,
la tórtora mansa?
Pues tot, donsell bélich
amor! amor! clama.
Oh, mistich guerrero
de tendre mirada!
No senti, no senti
ab dolsas paraulas
á la pageseta
que débil encanta.
Jo sò la sensilla
floreta boscana,
vosté l' altiu roure
que tot ho avassalla!
D' amor mes no 'm parli
si té d' enganyarme.
Promesas no fassi
si aquestas son falsas,
que fora terrible
fallés ma esperansa.
Mes si fòssin certas
sas tendres paraulas,
mes si de sas trovas

tòs ver lo llenguatje;
 aqu' ha de fer la pobre
 pagesa villana,
 sino dar al noble
 son cor y son ànima
 y dirli amorosa
 y en plor anegada:
 ¡Cascall, si, t' adoro
 mes fesme Cascalla!
 (Fingir cuant me costa
 y l' hora cuant tarda!)

BARÓ. Es dir que m' estimas?
 M' adoras tu?

ANGELET. Massa!

BARÓ. Dons ara eclipse sense
 fins l' hora anhelada
 en que dar-me puguis
 del héroe la palma.

ANGELET. Adèu, lo trovayre!

BARÓ. Adèu, la meva arpa!
 Sospirs?

ANGELET. Si.

BARÓ. Oh, ditxa!

Constancia?

ANGELET. Constancia.

BARÓ. Carinyo?

ANGELET. Carinyo.

BARÓ. Y amor?

ANGELET. De qué parla!

BARÓ. Adèu! (Tirantli un bès.)

Vina, escolta!

Un bès? (Volquentli besar la mà.)

ANGELET. No!

BARÓ. Si.

ANGELET. Y ara?

Estigui ó 'l punxo! (Fent l' acció.)

BARÓ. No! (Besantli la mà.)

ANGELET. Tingui! (Punxantli lo dit.)

BARÓ. Aparta!

M' has punxato il dito!

Oh! dolche punxata!

(Al moment en que li besa la mà toca l' hora y lo Baró recorda la distracció. Lo torreó torna al estat de antes.)

ESCENA XV.

Dits, luego GITANA y després l' HORA.

BARO. Ira de bet!

ANGELET. Qu' es?

¡Com tardan las horas
per qui espera bé!
¡Que 'n son de pesadas
per quell que viu prés!

Mes nosaltres insensibles
com sirenas de la mar
tot cantant passém la vida,
nostra vida es un cantar.
Tralará tinch, tralará tinch
Tri, tri, tri, tri, tri, tri, tri.
Trinch!

Ballant y seguint lo compás de la mazurca.

2.^a

No hi ha 'l mon qui no 'ns esperi
y esperant se desesperi
s' aconsoli ó enquimeri
escoltant nostre rumor.
Si per un diu: fé, esperança
diu per altre; mort, venjansa.
diu pe 'l pobre, confiansa
y pe 'l jove, amor, amor!

Que dolsa es la vida etc,

LLETRA.

HORA   Dexemnos de cansonetas
y anem á lo qu' es precis.
Saturno vá fer venirnos
no mes que per protegir
los amors poch venturosos
de l' Angeleta y en Lluís.
Traydora y falsa Gitana
y un Baró cuant tonto, rich,
vólen de totas maneras
la donsella pervertir.
En Lluís vindrá desseguida
aquí á la font, de precis.
Jo que soch 'la protectora
dels que senten dins son pit
un amor pur, jo vos juro
qu' estaré en tots los perills
y parlaré per vosaltres
sempre que siga precis.
Gloria al déu Saturno!

TOTAS.

Gloria!

HORA.

Animo horas, seguiu
y podréu cantar nou triunfo
á las dotse de la nit.

(*Se 'n van, motius en la orquesta de la mazurca anterior.*)

ESCENA XVII.

LLUIS.

Es la font de la donsella
y l' Angela no es aquí!
Dèu meu! Que passa per mi
qu' aïxis mon cor atropella?
¿Será á cas la meva estrella
tan cruel y tan malehida
qu' estimantla jo sens mida,
ella ingrata... ¿Com pot sé,
si à n' ella li consta bé
qu' es la vida de ma vida?

Es l' hora y per mes que miro
no acut per are á la cita!
La carta d' ella es escrita...
Son pare... 'l Baró... Deliro!
Y puch duptar? No, respiro.
Ella que m' ayma rendida
obrirme al cor tal ferida?
Sols pensarho la desdora.
¿Cóm pot ser falsa y traydora
si es la vida de ma vida?

Son curs podrà parà 'l sol
podrà 'l mar secarse un dia
pot perdre l' or sa valia
y son cant lo rossinyol.
Fins podrà ser, si així 's vol,
l' amor de pare mentida,
lo cel ab la terra unida
tot aixó es posible y més;
pero may qu' ella matés
al qu' es vida de sa vida.

MÚSICA.

Dolsos somnis d' amor y de ventura
qu' alenteu la esperansa dins mon cor,
no m' abandoneu may, pues que la vida
fora torment etern sens son amor.
Jo t' aymo dois encant, ab fè tan pura
com pura n' es la essencia de las flors.
Si un desengany ingrata tens de dar-me,
que no ho veji, Dèu meu! primer la mort.

ESCENA XVIII.

LLUIS, luego l' HORA.

LLETRA.

LLUIS. Y no 's ven! Qué passarà?
Serà que l' han convensuda?
HORA. No, Lluís, està detinguda (Surt.)
en lo castell.
LLUIS. Qué dius? Ah!
HORA. No es ella qui 't cita aquí,
es sols un parany no mes
per pèrdret. Los escuders
venen á pèndret.
LLUIS. Cóm!
HORA. Si.
Anem.
LLUIS. Y ahont?
HORA. Al castell,
perqué la boda 's prepara
de l' Angeleta.
LLUIS. Cuánt?
HORA. Ara.
LLUIS. Y ab lo Baró?
HORA. Sí, ab éll.
LLUIS. Dèu de Dèu!
HORA. Segueixme prompte
à humillà 'ls que t' affigexen.
LLUIS. Qué no sabeu que 'm conexen?
HORA. Al pagés sí, may al compte.
(Lo traje de Lluís se cambia en un de Compte.)
LLUIS. Compte soch!
HORA. Lo compte Arnal!
LLUIS. Sort ditzosa!
HORA. Qu' esperém?
Correm al castell.
LLUIS. Corrérm!
(En lo moment en que van per anarsen, surten per la
esquerra Baldiri ab quatre escuders privantlos lo
pas apuntantlos ab los arcabussos.)

ESCENA XIX.

Dits, BALDIRI y quatre ESCUDERS.

BALDIRI. Ningú passa!

LLUIS. Sort fatal!

HORA. Escuders, vos falta seny
per la nostra martxa torsa.

BALDIRI. Es que porto y 'm fa forsa
lo Rellotje del Montseny.

HORA. No ets lo séu possehedor
y no 't serveix, ni 'm fas mella,
que la font de la Donsella
sempre burla al qu' es traydor.

*(La font s'obra y deixa veure una hermosa cascada
que 's pert de vista, per la cual entran Lluís y
l'Hora, tornantse à tancar desseguida.)*

LLUIS. Anem, vostra véu me guia!
(Entrant en la cascada.)

BALDIRI. Tots à n' ells!

*Tots van per entrarhi menos Baldiri que 's queda al
detràs, quant la font tancantse, per lo canó hont ra-
jaba l'aigua surt un raig de foc, retrocedint tots.)*

BALDIRI. ¡Oh! S' han tancat!

ESCUDER. Ay! *(Fugint.)*

*(S'obra un forat de la font en lo que hi treu lo cap
Lluís mofantse de Baldiri.)*

LLUIS. Vina!

BALDIRI. Vinch!

*(Corra per embestir à Lluís y de la font li surt una
colosal granota que l'embesteix, corrent los dos per
lo escenari, fent moviments cómichs.)*

M, ho he pensat!

Tot es art de bruxeria! *(Fugint.)*

MUTACIÓ.

CUADRO SÉPTIM.

LOS DESPOSORIS.

Gran saló del Castell. Escuts, emblemas, trofeos d'armas etc.

Taula y cadiras al centro ab tinter y plomas etc.

ESCENA XX.

ANGELETA, GITANA, BARÓ, LLUIS, MATEU, criats, armats,
nobles, damas y comitiva de la boda.

MÚSICA.

Va surtint ordenadament la comitiva de la boda. Los trajos de tothom capritxosos y richs y especialment los de 'ls principals personatjes. Mateu de noble fent una fatxa molt estranya. Lluís ab trajo de compte confós ab los demés. Los trajos de tots, menos los d' Angeleta, Lluís, Baró y Mateu, deixarán conèixer que son sers sobrenaturals.

COROS.

Goseu ditxa y ventura
en vostre nou estat,
goseu amants per sicles,
felicitat y pau.

Viscan los nuvis
molts y molts anys,
l' amor coroni
vostres afanys.

(*Saludant tots.*)

BARÓ.

En nom de ma futura
y del senyor Baró,
doném á tots las gracias
per tant y tan favor

ANGELETA.

(Es en Lluís!

(*Vegent á Lluís*)

LLUIS.

(Ah! Es ella!)

MATEU.

(Avuy dech fer molt goig.)

CONCERTANT.

LLUIS.

Es cert lo que miro!
Tan fals es son cor!
Es somni sens dupte
lo qu' ara veig jo!
Si falta la pérvida
al jurament dat,
no crech de la terra
ni en lo més sagrat.

GITANA.

Si logro efectuarne
avuy tal unió,
completa venjansa
sabré pendrer jo.
¡Oh dia de gloria
per mi desitjat!
Avuy realiso
mos somnis preuhats.

MATEU.

Si caso la noya,
com penso, dins poch.
será Baronesa,
jo Compte de 'ls bons.
Ja no seré alcalde
de poble, com ans,
seré 'l compte noble
Mateu Fraginals.

ANGELETA.

En Lluís de mí dupta
creu fals lo meu cor,
no veu que sufrexo
torment horrorós.
Avans que jo falti
la fé qu' he jurat,
la mort mil vegadas
que 'm vinga á trobar.

BARÓ.

Dins poch seré duenyo
del Angel hermós
que 'l cor me cautiva
ab tendre presió.
¡Que vinga 'n Lluís ara
son cor á robarm'!
D' amor y ventura
estich exfíciat!

COROS.

Hermosa es la núvia
galan lo Baró,
corona cenyexin,
corona de flors.
Respiran ventura
los tendres amants,
la dicha 's retrata
en sos bells semblants.

LLETRA.

ESCENA XXI.

Dits y lo NOTARI.

(Aquet serà un tipo que parlarà ab ren de nos. Porta un plech de papers sota 'l bràs.)

BARÓ. Saludo al Notari! *(Saludantlo.)*

NOTARI. Saludo à tothom! *(Fent grans reverencias.)*

Atent à sas ordres, *(Al Baró.)*
aquí espero jo.

(Sentantse detrás de la taula.)

ANGELET. *(Y l' hora no toca!)* *(Ab inquietut.)*

LLUIS. *(Sufrex, pobre cor!)*

BARÓ. Anem? *(A Mateu.)*

MATEU. La ma, noya!
(Mateu acompanya per la mà à l' Angeleta à la taula, hont hi haurà lo Baró y lo Notari.)

GITANA. *(Respiro!)* *(Ab gran satisfacció.)*

LLUIS. *(M' ha mort!)* *(Ab pesar.)*

NOTARI. ¿Vol que llegexi...

BARÓ. Es inútil.

Nos volen casar, senyors.

NOTARI. Baró, si vol... *(Donantli la ploma.)*

BARÓ. Firmo. *(Fentho.)*

NOTARI. ¿Vosté...
(Donant la ploma à Angeleta.)

(Al moment en que Angeleta prent la plomu vacilant, donant una mirada à Lluís, toca l' hora lo rellotje del Castell y rebot la ploma gozosa à terra ab gran alegria.)

ANGELET. ¡Ah!... May!!

TOTHOM. *(Sensació general.)* ¡Oh!!

BARÓ. Es l' hora! Baldiri!

¡Baldiri!!

(Cridant y corrent desesperat por la escena.)

ESCENA XXII.

Dits y BALDIRI.

(Entra correns Baldiri. Sensació general.)

BALDIRI. Sen...yor!

GITANA. La joya? *(Ab gran interés.)*

BARÓ. 'L rellotje? *(Ab gran ansietat.)*

BALDIRI. Perdut!! *(Gran crit.)*

GITANA. Llamps y trons! (*Furiosa.*)
 LLUIS. Fugim, Angeleta! (*Prementla per la mà.*)
 ANGELET. Anem Lluís! (*Seguintlo.*)
 BARÓ. ¡Oh, no! (*Reparantlos.*)
 GITANA. Prenéulos! (*A los Escuders.*)
 BARÓ. Prenéulos!!
 (*Al moment que los escuders van per agafarlos s' obra un de 'ls trofeos d' armas per lo cual fujen, tornant-se a tancar y per un altre surt al mateix temps l' Hora, tancanse també. Tot molt ràpid.*)

ESCENA XXIII.

Dits y l' HORA.

HORA. Es tart, ja no hi son!
 GITANA. Venjansa jo 't juro
 qu' assombri lo món!
 (*Durant los següents versos anirà transformantse a cistas lo teatro quedant al final completament presentat lo cuadro.*)

MELOPEA.

HORA. T' enganyas, Gitana.
 Salvats ja tots dos
 los veu Barcelona
 crusant lo seu port.
 La escuadra 'ls espera
 colmantlos d' honors,
 y 'ls forts los saludan
 issant pabelló.
 GITANA. No puch darte crédit!
 Es sols il-lusió!
 HORA. Pues mira si duptas!
 (*Senyalant al fondo.*)
 GITANA. ¡Es cert mon afront!

MÚSICA.

CUADRO OCTAU.

LA FUGIDA.

Se presenta al fondo la vista del port de Barcelona. Morjuich fa salva tenint issada la bandera, la Dressana contesta y al fondo fora lo port se veu una escuadra real ab banderas issadas. Una bonica barqueta guiada per remers atravessa lo port portant a Lluís y Angeleta, Campanas, salvas etc. etc. Llum vivíssima.

TELÓ PAUSAT.

FI DEL TERCER ACTE.

ACTE CUART.

CUADRO NOVÉ.

I.O CONSISTORI.

Lo teatro rearesenta la sala de la casa de la vila del poble del cuadro primer. Al fondo y al centro en alt, una lápida antigua ab lletras romanas. Porta d' entrada en segon terme esquerra y una porta ab forrellat en primer terme dreta que figura esser la del calabosso. Taulas al centro ab una esquella. Un altre tauleta mes endevant que es la que serveix per lo Secretari, contenint pappers, tinter antich d' estany, plomas d' oca etc. Cuatre sillons de baqueta per part de la taula del centro. Al mitj lo selló presidencial. Procuris que tot los accesoris y detalls ajudin á donar color local.

ESCENA PRIMERA.

MATEU, vuyt REGIDORS, SECRETARI y AGUTSIL.

(Al alsarse lo teló se veurán los regidors assentats en los sillons y Mateu dret fent us de la paraula. Lo secretari detras de la tauleta escribint y l' Agutxil ab la rara dret aprop de la porta del calabosso.)

MATEU. Ara bé, si las campanas
tenen esquerdat lo só
y son pagadas pe 'l poble,
tenen de sonar més fort.

REG. 1. Jo tinch que dirvos, alcalde,
que de fort ja ho sonan prou,
es no més que no se senten

MATEU. Ja veniu ab mí, Canons.

Las campanas son campanas
perque las senti tothom,
perque si algú pert la missa
per no sentirilas...

REG. 1. Aixó!

MATEU. L' altre dia 'l vell Monjetas,
l' avi del enterramorts,
esperant la rematada
perdé la missa major,
y aixó qu' es sòrt del oido:

REG. 1. No es cert, Mateu.

MATEU. Ell no es sòrt?

REG. 1. Ell es sort de las aurellas
y no del oido. ¡Bó!

MATEU. Y que tè més?

REG. 1. Espliqueumho!

Com que jo 'l coneix de noy.

REG. 2. Jo *posposo* al *menucipi* (Alsantse.)

per acabar las rahons,
que no 's paguin las campanas,
ó que 's fassin novas.

REG. 3. Com?

Mon germá es lo qui va ferlas
y 's pagarán.

REG. 2. ¡Oriol,

no comensem! (Alsantse.)

REG. 3. Y qué? (Fent lo mateix.)

MATEU. Y ara?

Som *rigidors* ó que som?

(Murmulls de tots.)

REG. 3. Me la pagaréu vos, Llonsa!

REG. 2. Y vos també á mí, Oriol!

REG. 3. No sou home! (Alsantse cridant.)

REG. 2. Que no? (Amenassantse.)

MATEU. Basta!

ó vos planto en la *prison*!

(Pegant un cop de vara á la taula y posantse dret.
Tots callan.)

Pitxor que 'l xicots á estudi!

Quin escándol!

REG. 2. 3. Es que... (Aixecantse.)

MATEU. ¡Prou!

(Gran crit.)

REG. 1. No us enfadeu!

MATEU. No m' enfado;

pero aixó ja es vergonyós!

Si no 'm fá res que tots cridin
mentres callin.

REG. 1. Y te rahó!

MATEU. Anem á lo que interessa

REG. 1. Mateu, decidiho vos.

VEUS. Si! Si!!
 REG. 1. Tenen que pagar-se
 ó no?
 MATEU. ¡Oh.. bè...
 VEUS. Diguéu!
 MATEU. Com?
 REG. 1. Qu' us sembla?
 MATEU. A mi que 'm sembla?
 De qué parlavam?
 TOTS. ¡Jo, jo! (Rient.)
 REG. 1. Parlavam de las campanas.
 MATEU. Ah, si? Donchs escolteu tots.

MÚSICA.

COPLAS.

MATEU. Pregunteu si las campanas
 tenen de pagar-se ó no,
 no las pagueu si son bonas
 si son dolentas... tampoch!
 A pagar no aneu depressa,
 cuant mes temps passi millor,
 qu' un ajuntament que degui
 té crèdit y fa espanyol.
 —
 CORO. Es cosa precisa
 per ser regidor,
 teni 'l cap ab mollas
 per fer ¡Si! No!
 (*Movent lo cap com los cunillets de guix.*)
 ¡Si! No!
 —
 MATEU. Si fem las cosas mal fetas
 y lo poble 'ns critiqué,
 no tornem may enderrera
 y seguim lo nostre intent.
 Pues las cosas mes precisas
 per servi 'l carrech aquet,
 son ser sorts de conveniencia
 y ser xatos de talent.
 —
 CORO. Es cosa precisa
 per ser regidor,
 teni 'l cap ab mollas
 per fer ¡Si! No!
 ¡Si! No!

LLETRA.

(*Durant lo parlament que segucix l' Alcalde 's treu-
 rà la pipa, posará tabaco y ab la pedra foguera y
 esca encendrà.*)

MATEU. Estém aqui ab las campanas
 perdent un temps molt preciós,

que 'ns falta per altres coses
 que 'ns interessan á tots.
 D' antes d' ahir qu' aquet poble
 sembla una casa de boigs.
 Entre 'l Baró y la Gitana
 la Gitana y 'l Baró,
 com saheu han passat coses
 las més estranyas del mon.
 Es precis é *innecessari*
 que tots aquí en *sucessió*
 prenguem ara un *extermini*
 per acabarho d' un cop.
 La Gitana qu' está presa
 en lo calabosso fosch,
 es l' única á n' el meu veurer
 qu' aclarir pot la *quistió*.
 Jo que no sé hont tinch ma filla!

REG. 1. ¿Y 'l Baró no.. sab...

MATEU. Tampoch!

REG. 1. Mireus qu' us vá passá un xasco!

MATEU. Cuant hi penso 'm torno boig!
 Jo que ja 'm creya ser *moble*.

REG. 2. ¿Potser la Gitana...

MATEU. Oy!

REG. 1. Es molt fàcil qu' ella sápigas...

MATEU. Cridemla?

REG. 1. Si, es lo millor.

MATEU. Agutsil!

AGUTSIL. Misenyor Alcalde!

MATEU. Obriu la Gitana!

AGUTSIL. Com?

Que la obri?

MATEU. Que obriu la porta,
 no á n' ella.

AGUTSIL. Ja deya jo!

(*L' Agutsil treu un feix de claus y obra la 1.ª porta
 dreta quant se marqui.*)

MATEU. Commensem l' *introgatori*.

Ay, ay! No la trovo en lloch...

(*Buscant per las butzacas y per la taula.*)

REG. 1. Qué busqueu?

MATEU. Busco la pipa!

REG. 1. Si ara hi fumeu! (Rient.)

MATEU. No ho dich jo?

Aixis que baxi á Girona
 me compraré un cap bèn nou.

ESCENA II.

Dits, y GITANA.

(*Surt del calabosso.*)

MATEU. Escolta Gitana.

GITANA. Escolto.

(*Ab molta sanch freda.*)

MATEU. Com te dius?

GITANA. Miranius.

MATEU. Com!

¿Y tú ets filla...

GITANA. De 'ls meus pares.

MATEU. No vull bromas!

GITANA. Jo tampoch.

MATEU. Si à las preguntas que 't fassi
contestas com corresponent,
y promets prompte allunyar-te
d' aquet poble é *incontorns*
te dexarem sortir lliure;
sino al calabosso fosch.

GITANA. Que m' heu pres per criatura?

Qu' us heu cregut ferme por?

Soch dona per tots vosaltres!

REGID. 1. Insolenta! (*Crits y confusió.*)

GITANA. Está dit!

MATEU. ¡Prou!!

REGID. 1. Que la lliguin!

GITANA. Vinahi macol

REGID. 2. Com s' entent? (*Crits y confusió.*)

MATEU. (*Tòcant la esquella.*) ¡Ordre Senyors!
(*Tothom calla y s' assenta*)

Respon ara à las preguntas
que jo 't fassi.

GITANA. Digueu donchs.

MATEU. *Sarcatari*, apunteu sempre
y no tireu may. (*Rient.*)

TOTS. Jo, jo!

GITANA. Qué voleu?

MATEU. Volem que 'ns diguis,
la vritat, si tens ó no
algun art de bruxeria
per lograr lo que tu vols.

GITANA. Lo tinch y us ne daré provas

Qué voleu sabé ara vos?

MATEU. Vull sabé ahont es ma filla.

GITANA. Aixó ray!

MATEU. Ho sabs?

GITANA. Jo? Prou!

MATEU. Y ahont es? Digasmho prompte.

GITANA. Ahont es? Llegiuho!

TOTS. ¡Oh!!

(Al dir «llejiuho» senyala la lápida, cop de tan-tan y tres cops d'orquesta. Al primer cop s'obra un lletrero transparent al fondo de la lápida que diu: En l'hostal de la Badora.)

TOTS. En l'hostal de la Badora! (Lleginths.)

REGID. 1. (Llonsa, las lletras son d'or!)

REGID. 2. (A parlarvos tal com sento, no las tinch totas, Canons.)

REGID. 1. (Jo cada gota que suo es mes grossa qu'un cigrò.)

MATEU. Si avuy no me'n desoltido anem al hostal ¿oy?

TOTS.

Oy!
(Desapareix lo lletrero.)

GITANA. Ja que sabeu cuant voliau ¿me'n dech poguè anar?

MATEU.

No!

GITANA.

No?

No m'haveu promés...

MATEU.

Y esperat!

GITANA.

Veyàm si acabem d'un cop!

MATEU.

Antes volem que 'ns destruxeixis d'aquet secret misteriós que tens per fé aquestas cosas.

GITANA.

Aixó no ho sabreu may.

MATEU.

Com!

REGID. 2.

Ja hi tornem?

REGID. 1.

Y quin descaro!

MATEU.

No ho volem pas dir?

GITANA.

No y nó!

MATEU.

Y que tantas caramadas!

Al calabosso altre cop!

GITANA.

Jo al calabosso?

MATEU.

Y depressa!

Agutsil!

(Signantli que la prengui. Ell và per ferho y queda enrampat no poguent mourers.)

AGUTSIL.

Tinch rampa!

MATEU.

Com!

GITANA.

'L que sigui home que vingui!

¡Veniu, qu'us espero á tots!

(Dominantlos á tots ab veu y ademan.)

Si no sou més que gallinas.

Coveu, coveu, regidors!

(Ab moja.)

MUTACIÓ.

CUADRO DEU.

LC PODER DE LA GITANA.

(Se transforma tota la decoració desaparexent las tauletas y concertintse la sala en un gran ganiller, los sillons en coradors y los regidors en gallinas negras. L' alcalde de gall dindi, l' Agutsil y Secretari han fugit durant la trasformació.)

GITANA. Anem á pendrer venjansa
al hostal ab lo Baró. *(Se 'n cà.)*

MÚSICA.

MATEU.

Qui-qui-ri-quich!

Kó, kó, kó, kóch.

TOTS.

Qui-qui-ri-quich!

Kó, kó-ró-kóch.

(Imitant lo cacaretx de las gallinas.)

MUTACIÓ.

CUADRO ONSÉ.

L' HOSTAL DE LA BADORA.

Pati del hostal. Ab diferentas portas y una de gran á la dreta. Figura sentirse plourer fort.

ESCENA III.

HOSTALER.

LLETRA.

(Aquet personatge deu ser un home de moviment continuu. Passa de una porta al altre ab plats y servey de taula. Sempre anirà ocupat de mans y de pressa.)

Vaya! avuy tinch feyna doble!
Sent san Joan molts han vingut
à Girona, y no han pogut
ab la pluja tornà 'l poble.

(Conforme 's desprent cada vegada que l' hostaler diu:

¡Voy! etc. es per que de 'ls cuartos lo cridan los que
figuran esser dins las habitaciones.)

—*¡Voy!*—S' han tingut de quedar,
y l' hostel cuasi està plé.
Vinch prompte!

UN.

Mosso!

Host.

Ja vé!

Desseguida!—*Voy!*—Ja vá!

UN.

Un xocolate.

(*Treyent lo cap 2.ª dreta i tancant.*)

Host.

Enterats.

UNA.

Una sopa!

(2.ª dreta.)

Host.

Desseguida!

(*Anant de un cuarto à l' altre.*)

UN.

Llum!

(1.ª esquerra.)

UN.

Una polla rostida!

(2.ª dreta.)

Host.

Y un llamp qu' us baldi plegats!

(*Fugint correns per lo fondo.*)

ESCENA IV.

ANGELETA y LLUIS.

(*De pagesos surten de la 1.ª porta dreta.*)

LLUIS.

Pero escolta, noya, y are
qué no veus qu' està plovent?

(*Seguint detrás d' Angeleta.*)

ANGELET.

Vull anarmen al moment
à calmar à lo meu pare.

LLUIS.

¿Mes no estás considerant...

ANGELET.

La pluja no ha d' aturarme.

LLUIS.

Y gosas abandonar-me
quant saps que t' estimo tant,
que en la fresca matinada
si tu fossis una flor,
jo 't daria la frescor
trasformant-me en la rosada?
Que quant s' alsaria 'l Sol
qu' hermosura à lo món dona,
jo seria papallona
que en tu pararia 'l vol.
Que quant l' astre, rey del dia
descendis al Occident,
jo seria la corrent
que tas plantas besaria;
y quant de ton càlser bell
no mes quedessin despallas
y 'l vent fés càurer tas fullas,
llavors seria l' aucell

que volant vers son amor
tas fullas m' emportaria
y enteras las guardaria
en lo niu que 't guardo al cor.
Y l' auce!! y la rosada
y la hermosa papallona
y la corrent juguetona
fidel mirall de ma aymada,
fentse eco de mon anhel
dirian ab veu inquieta
que 'l meu amor, Angeleta,
es pur y gran com lo cel.

ANGELET. Provas tens del meu amor
y 'l duptarne fora agravi,
pues tot lo que 't pot di 'l llavi
ja millor t' ho ha dit lo cor:
pues es mon honor mirall
que l' entela una alenada
y que sols una mirada
pot robá 'l brill del cristall;
y estant de son brill gelosa,
com cap perill m' acobarda
y es mon Angel de la Guarda
ton recort qu' aquí dins posa, (Al cor)
puch dirte ab tot mon anhel
y al dirtho 'l cor es felis,
que l' amor que sent pe 'l Lluís
es pur y gran com lo cel!

LLUIS. ¡Oh, si, si!

ANGELET. Sigas constant!

LLUIS. Constant sempre ab afany doble.

ANGELET. Aném ara, Lluís, al poble
que 'l pare estará esperant.

(Van à dirigir-se al foro cuant l' Hora 'ls priva 'l pas.)

ESCENA V.

Dits y l' HORA.

HORA. No us mogueu!

ANGELET. Perqué?

LLUIS. Y aixó?

ANGELET. Qué passa hora protectora?

HORA. Que tenim aquí á la vora
la Gitana y lo Baró.

ANGELET. Amaguémnos tot seguit.

LLUIS. Anem! (Entran primera porta dreta.)

HORA. Ton furor esbrava,
perque tot poder acaba,
Gitana, á la mitja nit. (Entra detrás d' ells.)

ESCENA VI.

GITANA y BARÓ

(*Lo Baró vestit com lo primer acte, porta un paraiguas diricul y una bandurria á l'altre mà.*)

BARÓ. Vaja, ja som al hostal.
¡Uf, quin dia! Plovent sempre!
Aquí caus, allí rellicsas...
y encara 'l que més me crema
que si plou y obro 'l paraiguas
se 'm mulla tota la tela.
Francament, aixó no es viurer!

GITANA. Es á dir qu' encara 't quexas?
BARÓ. No m' haig de quexar, Gitana,
si soch l' home de la pega
si soch lo Baró de 'ls sustos?
L' home que paga una festa
per obsequiá á una minyona
que 's burla d' ell y 'l xasqueja,
que vá á trová á una gitana
perque li dòngui una essencia,
logra possehi 'l Rellojje,
logra férse duenyo d' ella
y que la roba y la tanca
del castell en la torreta.
Qu' al fi li diu: Jo t' estimo!
Y que cuant l' hora 's presenta
d' uní ab llás indisoluble
aquellas dos existencias,
ella y 'l rival 's fónen
y ab un pam de nas 'l deixan;
té d' aguantar mes encara?
té de tenir més paciencia?
No senyor! Qué tanta porra!
Es tant lo que ja 'm carrega
que 'l mirármela 'm repugna,
y 'l sentirla 'm dona febre.
Y la vritat, la aborreixo
per esquivá, per llamenca
per burlona, per gasmonya
per ingrata y salamera;
y encara més la detesto
per déspota; per tétrica
per mística, per tónica,
per cáustica, per bética
colérica y llunática
romántica y escéntrica
escuálida y exótica

sarcàstica y burlesca
y finalment per trápala
lúpida, típica y épica.

GITANA. Y gosas parlarme aixís
quant vas matant la sort méva?
Aquell rellotje...

BARÓ. (Ay rellotje!
Válgam Dèu y que 'm carregas!)

GITANA. Entregarlo á ne 'l Baldiri!
Sols aquet cap aixó pensa!

BARÓ. Bè, vaja, acabem, Gitana!

GITANA. Per recobrá aquesta prenda
hem vingut aquí al hostal.

BARÓ. Qué vols dir qu' aquí 'ns lo tenen?
Es que en Baldiri buscantlo
está per aquestas serras.

ESCENA VII.

Dits y HOSTALER.

HOST. Dèu vos guart! (Qui son aquets!)

GITANA. Sou l' Hostaler?

HOST. Soch 'n Fressa.
amo del hostal. Disposin
de lo que se 'ls oferesca.

GITANA. Reclamo vostres servicis

BARÓ. Parlans ab tota franquessa.
(*Li dona una moneda.*)

HOST. No... gracias... no...
(*Prenentlo y mirantlo.*)
Noy, un duro!

Disposin...

GITANA. Una parella
ha parat avuy aquí?
Ell jove y bona presencia,
ella modesta y graciosa.
Bons ulls, cara axerideta...

HOST. ¿Qué voleu dir... Si... (Crits.)
¡Ja vá! (Contestant.)
Un parell que son... Voy! (Anantsen.)

GITANA. ¿Déyau... (Aturantlo.)

HOST. Desseguida vinch, D. Rufo!
Ja torno, ja! (A los de la escena.)
(¡Aixó marejal)

(*Fugint corrents y entrant en lo cuurto segon es-*
querra.)

BARÓ. Nos deixa lluhits aquets home!

GITANA. Nos planta á mitja conversa.

(*Se senten crits al pati defora.*)

Qu' es aixó?
 BARÓ. (*Minant al fondo.*) Son los meus patjes!
 GITANA. Han vingut per ordre méva
 disfressats d' estudiants
 per tirá avant mon projecte.
 BARÓ. ¿Quin projecte es?

ESCENA VIII.

Dits y HOSTALER.

(*Surt de la segona porta l' Hostaler y la Gitana 'l de-
 tura.*)

GITANA. ¿Hostaler?
 HOST. Mani.
 GITANA. Escolteu...
 HOST. ¡Oh, tinch pressa!
 GITANA. ¿Los joves aquells...
 HOST. ¡Ah!... Sí!
 (*Recordant.*)

BARÓ. ¿La sèva cambra...
 (*Senyalant primera porta.*)
 Es aquella.

HOST. No fujiu!
 BARÓ. Bè, qué volian?
 HOST. Voliam... (*Tornant.*)

BARÓ. Que á dalt m' esperan...
 HOST. Aviseu als estudiants
 qu' entrin aquí ben depressa
 GITANA. Desseguida...— *Voy!*— Entesos!
 HOST. (*Anant y venint.*)
 —Ja vinch, donya Sinalefa! (*Fuig pel fondo.*)

ESCENA IX.

BARÓ y GITANA.

BARÓ. Bè, ¿y qué fem?
 GITANA. Qué fem? Escolta.
 Aquella es la cambra séva. (*Primera dreta.*)
 Ara farém entrá 'ls patjes,
 cantem aquí una estoneta,
 y com si res, acabat
 sopem y al llit...
 BARÓ. Bona idea!
 GITANA. Cuant tot estarà en silenci
 tñ ab uns cuants prens l' Angeleta,

los altres lligan á en Lluís,
y jo recobro la prenda.

ESCENA X.

Dits y ESTUDIANTS y gent del hostal.

(Los estudiants ab bandurrias, flautas, panderos, etc.)

BARÓ. Minyons, á cantá una jota
mentres lo sopá s' espera.

MÚSICA.

JOTA.

GITANA. Lo mejor que hay en el mundo
y lo digo con certeza,
son los hombres que se crían
en la tierra aragonesa.

¡Otra que más otra!
¡Ay curro, por Dios!
mueve ese cuerpo
con gracia y garbo,
por tus patillas
me muero yo.
Rim! Rim! Rim!

(Imitant lo compás de la bandurria y fent tots los movimnets á compás.)

COROS. Dale que dale!
mucho que sí
Pica y repica
Rim! rim! rim!
Rim!

BARÓ. Si la niña á quien adoro
me la pegase algun día,
desesperado en el bosque
dos pollos me comería.

Otra que más otra!
Pues no que no!
que el que se muere
por una ingrata
no tiene, niña,
perdon de Dios.
Rim! rim! rim!

COROS. Dále que dale
mucho que sí.
Pica y repica
Rim! rim! rim!
Rim!

LLETRA.

BARÓ. Ara, minyons, á sopar
que per 'vuy ja hi ha prou festa.
ESTUD. 1. 'Ls esperém!

BARÓ. Venim prompte.
 ESTUD. 1. Apa, noys, tots per la dreta.
 (Se 'n ran tots, fondo dreta.)

ESCENA XI.

BARÓ, GITANA, BALDIRI, luego HOSTALER.

(*Baldiri entra corrents.*)
 BALDIRI. Senyor! Senyor!!
 GITANA. Lo rellotje?
 (Ab gran interès.)
 BALDIRI. Ja 'l tenim.
 BARÓ. Ahont lo tens?
 BALDIRI. Oh! Jo no.
 GITANA. Donchs qui?
 BALDIRI. Escolteume.
 Ja sabeu que jo després
 del qu' ha passat, he sortit
 á buscar la joya...
 GITANA. Y qué?
 (Ab gran ansietat.)
 BALDIRI. Que buscant y rebuscant
 he sabut per un pagés
 qu' aquell vell qu' está á la cova
 de la vora del riu...
 BARÓ. ¡Vell!
 BALDIRI. L' ha trovat en la montanya
 y no sabent de qui és,
 se 'l ha emportat á la cova.
 Jo he anat...
 GITANA. Has fet molt bé.
 (L' Hostaler surt y 's queda escoltant del fondo esquer-
 ra sens esser vist.)
 HOST. (Qué rediable embolican
 aquesta gent? Escoltém.)
 BALDIRI. Mes diu que no vol donarlo
 sino al seu duenyo mateix.
 GITANA. Veshi donchs! Cuyta! Qu' esperas?
 BARÓ. ¡Oh, veshi! veshi!
 GITANA. Sil
 BARÓ. Aném.
 GITANA. Jo t' esperaré á la porta
 de la cova.
 BARÓ. Com! No mès?
 GITANA. No pot ser d' altre manera.
 HOST. (A la cova ab aquet temps?
 O son molt sabis ó ximplés.) (Se 'n vá.)
 BARÓ. Ara hi penso ¡Vatua 'l ret!

Com dexem als dos fulanos?

(Senyalant primera dreta)

GITANA. No me 'n recordava, es cert.
Crida 'ls patjes desseguida
que vinguin aquí al moment.
(Baldiri surt fon-lo dreta.)

ESCENA XII.

BARÓ y GITANA.

BARÓ. Explicat y quins plans portas?

GITANA. Quins plans porto? T' ho diré.

Vull sitiá aquesta casa
fins que nosaltres tornem.

BARÓ. Y si volen escapar-se?

GITANA. Presos tots dos y al Castell.

ESCENA XIII.

Dits BALDIRI y Estudiants.

BALDIRI. Ja son aquí.

BARÓ. Escolteula
y lo qu' us digui fareu.

GITANA. Tenim que surtir nosaltres
per assumpto molt urgent.
Aquí tancats hi ha 'ls dos joves
que volem fer presoners;
ara bè, sitieu la casa
sens dexar ni un balconet
que no tingui un centinella
que vigili constantment.
Si ans que nosaltres tornessim
volguessin surti 'ls aucells
de la gàbia, allavors
me 'ls trasladeu al castell
assegurats de manera
que no burlin vostre zel.
Veniu que vull col·locarvos
jo mateixa en lo carrer.

BARÓ. Seguiu-nos.

GITANA. *(Al Baró.)* (Nosaltres ara
a la cova a veure 'l vell.)
(Se'n van tots fondo esquerra.)

ESCENA XIV.

ANGELETA, LLUIS y L' HORA.

(*Al moment que desapareixen los anteriors s' obra la porta primera dreta y Lluís mira, sortint tots ab precaució.*)

LLUIS. Ja son fora!

ANGELET. Y si tornessin
com sortim?

HORA. No us espanteu.

Ans qu' ells seréu á la cova
y burlaréu sos intents.

ANGELET. Ja venen! (*Mirnt al fondo.*)

HORA. Venen? Y bueno.

Siguem estudiants com ells.

ANGELET. Com estudiants? Y 'ls vestits?

HORA. Aquí de lo meu poder!
(*Quedan vestits los tres d' estudiants.*)

LLUIS. Y es vritat!

ANGELET. Oh, gracias, Hora!

LLUIS. Y 'ls sombreros?

(*Surten de dintre tres noyets lo mes petit possible vestits de pagesos y donan los sombreros y manteos anantse dessiguída.*)

HORA. Aquí 'ls tens.

LLUIS. Ara ajustém! (*Ajusta la primera dreta.*)

HORA. Y jo 'm guardo
(*Trayentla del pany.*)

la clau per lo que pot ser.

LLUIS. Ja son aquí. (*Mirant al fondo.*)

ANGELET. Si, ja 'ls sento! (*Escoltant.*)

HORA. Ara noys, dissimuleu.

ESCENA XV.

Dits y sis ESTUDIANTS.

ESTUD. 1. Vosaltres aquí y cuydado
(*De la porta del fondo.*)

per que á tots hi va la pell.

Ola companys! Son á dintre?

LLUIS. Si que hi son, n' estich ben cert.

HORA. Y está ajustada la porta!

Entremhi tots?

TOTS. ¡Sí!

HORA. Anem!

(*Tots se precipitan dintre de la primera porta dreta.*)

Al esser dins los estudiants, l' Hora posa la clau al pany y 'ls tanac. Tot molt ràpit.)

LLUIS. L' esparver ja es à la gabia
y en llibertat los aucells.

ANGELET. Fugim ara!

HORA. Si, à la cova

à recobrar lo joyell!

(Se 'n van per lo fondo.)

MUTACIÓ.

CUADRO DUODÉCIM.

LA CÒVA.

La escena representa lo interior de una grandiosa cova d' aspecte frèstech y estrany. Al fondo una gran obertura per la que 's veu las aigues corrents del riu *Tordera*. Un practicable de roca per pujarhi. Al mateix fondo y á lá esquerra la obertura que figura esser la entrada á la cova y á la esquerra y en primer terme un altre obertura que conduheix á la habitació del que l' habita. Se sent lo soroll d' una forta pluja y á intervalos se veu lo resplandor de llampechs qu' illuminan lo fondo. Una taula feta de rocam sopra la cual hi haurá diferentas retortas una de gran, varias empollas y tot lo que 's desprenga del diálech.

ESCENA XVI.

SATURNO.

(Apareix sentat ab lo cap apoyat llegint un gros llibre de pergami en tant que la orquesta toca un preludi. Decant d' ell hi haurá constantment una llum aèrea verda que sempre li anirà al devant y es la que dona llum.)

MÚSICA.

(A la cova.)

PRELUDI DE TEMPESTAT.

LLETRA.

SATURNO. Quina nit més tempestuosa!
No perilla qu' avuy vinga
lo jove à qui dech fer duenyo
del talisman: me precisa
reparar de la Gitana
l' acció perversa é indigna

de robarme lo rellotje
de qui ab dret pertenexia.
Jo Saturno, rey del temps
al veure tal injusticia
he volgut mortalisarme
per descobrir la falsia
y fer que la vritat suri
ja qu' avuy aquí perilla.

ESCENA XVII.

SATURNO y LLUIS.

LLUIS. Santa nit! *(Entra per la dreta.*
SATURNO. Molt santa. ¡Es ell!
L' huracà no l' intimidat)
LLUIS. Una pregunta vull fervos
SATURNO. Sentèuse.
LLUIS. No 's necessita
SATURNO. Parleu.
LLUIS. Es vritat que vos
un rellotje de valia
heu trovat?
SATURNO. Si.
LLUIS. Y 'l daréu
si 'l duenyo lo solicita?
SATURNO. Lo daré, sent precis antes
qu' aquell que à buscarlo vinga
dongui provas manifestas
de sé 'l duenyo.
LLUIS. La mentida
may ha tacat lo meu llavi;
mes no obstant, per garantia
vostra, vull y dech dirvos
que cuant la mitja nit siga,
farà un dia que 'l rellotje
me condonà dins sa hermita,
moments antes de despendrers
d' aquell débil cos la vida,
un vellet que pe 'l *Llunditch*
tot lo Montseny conexia.
SATURNO. Vina à dins à fer las provas
que à mon veurer son precisas;
pues si bè tinch la certesa
que en tú no hi cap felonia,
es precis avans de darlo
tot recel treure' y sospita.
LLUIS. Estich à las vostras ordres.
SATURNO. Aném à ma estancia, vina.

(*Entran los dos en la habitació de Saturno. Lo llum ha desaparegut ab ells, quedant la coca fosca.*)

ESCENA XVIII.

BARÓ.

(*Petita pausa durant la cual se sent lo soroll del vent y la tempestat. En un de 'ls llampechs que fa de tant en tant, entra lo Baró molt espantat y palplant per la porta d' entrada*

Aquí déu ser... No s' hi veu!

Pero la porta ja 's trova!

(*Un llampech il·lumina la coca.*)

¡Ay, Sant March! Y quina cova

(*Senyantse.*)

mes negra! Marc de Déu!

Treyem la pedra foguera (Fentho)

y l' esca! Potse aquí hi há

algun llum y... (Picant per encendrer.)

¡Cà, cà, cà!

Vaja, qu' aixó desespera!

No s' encent per mes que rasco.

Ja ho veig, ab tanta humitat!

Si m' hagués equivocat...

Ben mirat ja fora xasco.

Mes la bruja ha dit: Avant!»

y d' acertar te costum

¡Ay, si caich! Llum! Jo vull llum!

Quina bestiassa mes gran!

(*Trenca una retorta palplant, s' inflama quedan un llum y surt l' os blanch.*)

ESCENA XIX.

Dits y EXERCIT D' ANIMALS.

MÚSICA.

Surt un caprixós exèrcit d' animals per l' ordre següent. Un os blanch y quatre de negres figurant gastadors. Un tambor major (llebra), sis cunillets blanchs tambors un capitá (Buldoch) dotse gatas ab una ratera per cartutxera y unas forquetes ab una rata dalt y finalment una moneta de cantinera. Fan diferents evolucions acabant aquestas tirantse tots sobre lo Baró qu' espantat corre cridant per la escena, seguintlo tots ab gran confusió.

LLETRA.

BARÓ. Socorro! Ausili que 'm matan!
Socorreume per pietat!
Senyor vell!

ESCENA XX.

Dit y SATURNO.

SATURNO. Desparegueu
sombres y visions!
(*Tots los animals fujen corrents per distints costats
al sentir la veu de Saturno.*)

BARÓ. Ah, ah!
Gracias á Dèu, per fi 'm dexan!

SATURNO. Qué voleu? Per que heu cridat?

BARÓ. Jo cridava...

SATURNO. Espliqueus prompte!

BARÓ. (¡Ay, Recristo! y quin Sant Pau!)
Hi te un trimestre de feyna
un barber per afeytar!')

SATURNO. No responeu?

BARÓ. Si, prou home!

SATURNO. No soch home!

BARÓ. (Qué serà?)
Volia un rellotje màgich.
que sè que vos heu trovat.

SATURNO. Y ab quin dret me 'l demaneu?

BARÓ. Soch lo Baró del Cascall! (*Donantse tò.*)

SATURNO. Yqué? (*Cridant.*)

BARÓ. Com y qué?

SATURNO. Los homens
lo qu' es per mi son iguals.

BARÓ. No pas los jeperuts.

SATURNO. ¡Basta! (*Crit.*)

BARÓ. (Quin vell mes enravinat!)

SATURNO. Jo no aguanto bromas!

BARÓ. (Malo!)

SATURNO. Lo rellotje...

BARÓ. Es mèu!

SATURNO. Si?
(*Mirantse'l fixament.*)

BARÓ. (Ay!
Quins ulls de rata pinyada!)

SATURNO. Miréusel! (*Ensenyantli lo rellotje.*)

BARÓ. Es aquet! (*Volgentlo pendrer.*)

SATURNO. ¡Fals! (*Retirantlo.*)
Jo aclararé aquet misteri.
Jove! (*Cridantlo.*)

ESCENA XXI.

Dits y LLUIS.

- BARÓ. (Qué veig!)
- LLUIS. (¡Ell!) (Ay, ay! (Sorprès.)
- BARÓ. Y res... lo mateix de sempre,
també m'ha guanyat per mà.)
- SATURNO. Jo dech entregar l' alhaja
al que resulti provat
qu' es lo seu verdader duenyo.
- BARÓ. Lo duenyo soch jo.
- LLUIS. No, may!
Que provi com vá adquirirlo.
- BARÓ. Y á tú qui te 'l va donar?
- LLUIS. Lo Lluñatich cuant moria.
- BARÓ. Jo 'l possehia.
- LLUIS. Es vritat.
- BARÓ. Ah, ja! Veyeu, ja confessa.
- LLUIS. Sí, per que 'l vareu robar.
- SATURNO. Per últim cop vos pregunto
¿qui es duenyo del talismán?
- LLUIS. Jo!
- BARÓ. (Pit!) Jo també.
- SATURNO. Dons, bueno;
Farém la prova fatal.
Pe 'l poder que tens ¡oh, joya!
(Ab lo rellotje á la ma.)
fés que brilli la vritat.
Y per saber qui es que falta
de 'ls dos qu' estant al devant,
fes que sa llengua aquí caigui
per escarment de 'ls mortals
y pagant la seva culpa
que 'ls destrossin mos alarbs!!
- BARÓ. Alto! No vull que 'm destrossin!!
(Molt marcat)
La vritat, lo vam robar
ab una gitana...
- SATURNO. Basta!
¿Tú confessas...
- BARÓ. Que 's d' ell!
(Senyalant á Lluís.)
- LLUIS. ¡Ah!!
- SATURNO. Té, donchs! (Tocan las dotse.)
- LLUIS. Sí! (Prenent lo rellotje.)
- SATURNO. Tocan las dotse!
y 't pertany lo talismán.

BARÓ. (Si 'm descuido 'm fan los comptes.
(Ay, tupl, qué prim t' anat!)

ESCENA XXII.

Dits, GITANA, luego ANGELETA y BALDIRI.

(*Entra la Gitana furiosa y prent per lo bras al Baró.*)
GITANA. Qu' has fet ara? (*Entrant ab Baldiri.*)
BARÓ. Vés al diable!
GITANA. ¿Y gosas?...
BARÓ. Dexam estar!
(*Girantseli d' esquena.*)
BALDIRI. (M' agrada veurer renyinas!) (*Rient.*)
(*Entra Angeleta corrents.*)
ANGELET. Lluís!!
LLUIS. Ja tinch la joya! (*Ensenyantli.*)
ANGELET. Si? ¡Ah!!
GITANA. Es dir que tu creus que al últim (*á Lluís.*)
s' ha perdut per mi? No, may!
Será meva en que t' hi oposis.
(*Volguentli pendrer.*)
LLUIS. Pues no ho será, perque avans
de que puga serne cómplice
de 'ls teus intents criminals...
(*Pujat dalt de la rampa que dona al riu.*)
GITANA. Que vas á fer? (*Correnthi.*)
LLUIS. Qué? La llenso! (*Fentho.*)
que 'l riu la porti á la mar!
GITANA. Jo seguiré al seu destino!
¡O 'm salvas ó 'm perdo!!
(*Tirantse al riu.*)
TOTS. (*Emoció general.*) Ah!!
BALDIRI. No morirá pas d' aquesta,
té set vidas com los gals.

ESCENA XXIII.

Dits, MATEU y homes.

MATEU. Es aquí. (*Entran depressa.*)
ANGELET. 'L Pare! (*Correnthi.*)
MATEU. Filla! (*Abrassantlo.*)
Ja ho sè tot. Caseus y en paus!
LLUIS. Mateu! (*Donantli la mà.*)
BARÓ. Consti que si no m' hi caso
es que no la vull.
ANGELET. Y es clar! (*Rient.*)
BARÓ. Y de mi ningú se 'n burla.

MATEU. Cà, no senyor!
LLUIS. Y qu' es càs!
BARÓ. 'diri?
BALDIRI. Senyó!
BARÓ. Al retortero.
(S' hi casa! Ja m' he venjat!) (Se 'n van.)
MATEU. Aquet cas si que vos juro
que sempre 'm recordarà.
SATURNO. Ma missió ja està complerta.
¡Triunfa la sinceritat!
(Desapareix lo trajo que porta y queda vestit de dèu-
com en lo final del segon acte desapareixent per es-
cotilló. En tant s' ompla la escena d' espesa boira
deixantse veure al fondo l' Hora del amor radiant
de llum.)

ESCENA XXIV.

LLUIS, ANGELETA, MATEU y l' HORA del amor.

MELOPEA.

(En tant que l' Hora parlarà la boira taparà a los
actors, desapareixent aquestos de la escena antes de
comensar l' apoteosis, sens esser ristos.)

ANGELET. Qu' escolto! Dolsa armonia!
LLUIS. Es l' Hora del amor! ¡Ah!! (Boig.)
HORA. Mortals, mireu! tenebrosa
s' allunya la tempestat,
deixant pas la nit confosa
al jorn de vostra ditxosa
ventura y felicitat.
L' Aurora del naixent dia
ab sa carrosa triufant
felicitarvos ansia;
y 'l Sol per daus alegria
s' ha vestit com may brillant.
No volgueu, mortals, que mória
vostre goig que 'l doló empeny;
entoneu himnes de gloria,
ja qu' obteniu la victoria
del Relletje del Montseny.

MÚSICA.

CUADRO TRETSE.

LO PODER DEL RELLOTJE.

Se descobreix lo Monsenty completament nevat y á poch desfentse
aquet, se presenta lo

CUADRO CATORSE.

APOTEÓISIS.

PROU

OBRAS DRAMÁTICAS DE D. NARCÍS CAMPMANY Y PAHISSA.

			Actes.	
<i>La copa del dolor,</i>	2. ^a edició	Drama,	3	(1)
<i>Los set pecats capitals,</i>	3. ^a »	Mágica,	4	(1)
<i>Lo cant de la Marsellesa,</i>		Sarsuela,	3	(2)
<i>Lo rellotje del Montseny,</i>		»	4	(2)
<i>Pensa mal y no errarás,</i>		»	2	
<i>Contra enveja,</i>		Comedia,	2	
<i>La noya del entresuelo,</i>		»	2	
<i>A la lluna de Valencia,</i>		»	2	
<i>La torre de 'ls amors,</i>		Sarsuela,	2	(1)
<i>¡Las cuas!</i>		»	2	(2)
<i>Si m'embrutas t' enmascaro,</i>		Comedia,	1	
<i>No's pot dir blat...</i>		Proverbi,	1	
<i>Tres y la Maria sola,</i>	2. ^a »	Cuadro,	1	
<i>Los tres toms,</i>	2. ^a »	»	1	
<i>Cassar al vol,</i>		Comedia,	1	
<i>Una prometença,</i>		Joguet lirich,	1	
<i>A pel y á repel,</i>	2. ^a »	» cómich,	1	
<i>La lluna en un cove,</i>		Sarsuela,	1	
<i>L'esca del pecat,</i>		Joguet lirich,	1	
<i>De la Seca á la Meca,</i>		Disbarat Oriental,	1	(1)
<i>Un vagó!</i>	2. ^a »	Passos que passen,	3	(3)
<i>Primer jo...</i>		Joguet lirich,	1	(3)
<i>Lo metje de 'ls Gegants,</i>		Sarsuela,	1	
<i>Embolica que fá fort,</i>		Comedia,	1	(2)
<i>Teatro del Clavel,</i>		Cuadro,	1	
<i>Lo vano de la Roseta,</i>		Sarsuela,	1	
<i>Dorm!</i>		Joguet lirich,	1	
<i>La por!</i>		Sarsuela,	1	
<i>Sota, caball y rey,</i>		Joguet cómich,	1	

Nota. 1 En colaboració ab D. A. Brasés.

2 » » J. Molas.

1 » » C. Colomer.

OBRAS DRAMÁTICAS DE D. JOAN MOLAS.

		Actes.
<i>¡Carambolas!</i>	Comedia,	1
<i>Las guanteras,</i>	Joguet cómich lirich,	1
<i>Las cuas,</i>	Sarsuela,	2 (*)
<i>Lo cant de la Marsellesa,</i>	Sarsuela d'aparat,	3 (*)
<i>¡En devant las atxas!</i>	Comedia,	1
<i>Las festas de Barcelona,</i>	Revista,	1
<i>Lo rellotje del Montseny,</i>	Sarsuela d'espectacle,	4
<i>De Nadal á Sant Esteve,</i>	Comedia,	2

(*) En colaboració ab D. Narcís Campmany.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

Rom 2565.3.32

Lo rellotje del Montseny;

Widener Library

002954649

3 2044 084 679 406